

OSTATNIE WŁADOMOSCI

Pranumerata miesięczna
2.50 z odb. w Adm.
2.95 z odb. do domu

P O R A N N E

10 gr.

ROK 1 (VII.)

Kraków, Piątek 16 września 1938 r.

Nr. 106 (259)

Dłaczego rozwiązano Sejm

Czy opozycja weźmie udział w wyborach?

Zarządzenie Prezydenta Rzplitej o rozwiązaniu Izby Ustawodawczej i rozpisanie nowych wyborów zaskoczyło absolutnie wszystkich. Nikt nie spodziewał się tego w obecnej sytuacji.

Cała uwaga społeczna, jeśli chodzi o sytuację wewnętrzną, była skupiona dokoła wyborów samorządowych. Tymczasem najwyższe czynniki w Państwie doszły do przekonania, że należy jeszcze przed wyborami samorządowymi rozpiąć wy-

do Izby Ustawodawczej.

ZMIANA ORDYNACJI WYBORCZEJ.
Przypominamy, że postulat nowych wyborów wysuwały wszystkie stronnictwa opozycyjne przy każdej okazji. Zmiana ordynacji wyborczej, jak to wy-

każal przebieg ostatniej sesji, nie miała szans w dotychczasowych Izbach.

W tych warunkach P. Prezydent Rzplitej uznał za celowe rozpiąć nowe wybory. Zada-

niem nowych Izby Ustawodawczej będzie w pierwszym rzędzie zmiana ordynacji wybor-

czej. Stąd w kołach politycznych przypuszczają, że żywot nowych Izby będzie bardzo krótki.

Nadchodzące wybory odbędą się więc pod hasłem zmiany ordynacji wyborczej, ale na pod-

stawie obecnie obowiązującej ordynacji. Przypominamy, że

ordynacja ta została uchwalona w 1935. Wybory zostały jednak zbojkotowane przez wszystkie opozycyjne stronnictwa polityczne.

SZYBKIE ZWOŁANIE NOWYCH IZB.

Terminy wyborcze zostały skrócone do minimum, co jest dowodem, że rządowi bardzo zależy na jak najszybszym zebraniu się nowych Izby.

Wczoraj mianowany został generalny komisarz wyborczy o raz jego zastępca. Funkcje te objął sędzia Sądu Najwyższego Giżycki oraz sędzia Sądu Apela-

cyjnego Ciechliński.

Dotychczas żadne ze stronnictw opozycyjnych nie zajęło jeszcze stanowiska wobec wy-

tworzonej sytuacji. W prasie opozycyjnej sam fakt rozwiązania Izby jest oceniany dodatnio.

Przypomina się właśnie, że opozycja domagała się nowych wyborów. Brak natomiast jeszcze uchwał odnośnie do wyborów.

Kolportowano wczoraj pogłoski, że opozycja nie weźmie udziału w wyborach, gdyż odby-

wa się na podstawie zwałczanej ordynacji wyborczej. Dopiero po uchwaleniu nowej ordynacji opozycja przystąpiłaby do walki wyborczej.

JESZCZE NIE ZAPADŁY UCHWAŁY.

Otóż w tej mierze nie zapadły

jeszcze żadne obowiązujące uchwały. Zarządy partyjne zbiorą się w najbliższym czasie dla rozważenia taktyki wyborczej. Bojkot wyborów w r. 1935 spotkał się z zastrzeżeniami w poszczególnych odłamach stronnictw. Wszystko przemawia za tym, że przywódcy stronnictw politycznych będą musieli poważnie rozważyć sytuację zanim powezmą decyzję.

Należy więc raczej przypuszczać, że cała opozycja weźmie udział w wyborach.

NASTROJE W GMACHU SEJMOWYM.

W gmachu sejmowym było wczoraj rojno. Zjawili się wielu posłów i senatorów, którzy

żywo dyskutowali rozwiązanie Izby. Wszyscy są zaskoczeni i usiłują zgadnąć dlaczego właśnie teraz nastąpiło rozwiązanie Izby.

Wielu b. posłów i b. senatorów okazuje dobry humor. Nie wiadomo czy to tylko taka gra, czy też są pewni swoich mandatów.

Snuje się różne przypuszczenia i domysły zarówno na temat decyzji Prezydenta, jak i przyszłych wyborów.

Wskazuje się, że wybór płk. Sławka na Marszałka Sejmu nie pozostał bez wpływu na postanowienie Rządu, ale oczywiście nie jest to motyw decydujący. Bardziej ciekawym jest ogólne przekonanie, że skład nowych Izby będzie całkowicie inny od

obecnych. Przypuszcza się, że tylko bardzo niewielu członków rozwiązanego Sejmu i Senatu znajdzie się w następnych Izbach.

ZMARTWIENIA B. POSŁÓW.

Niektórzy b. posłowie mają zmartwienie w sprawach biletów kolejowych. Jak wiadomo, posłowie i senatorzy na podstawie swoich legitymacji mają bezpłatny przejazd na kolejach w pierwszej klasie. Ministerstwo Komunikacji dotychczas nie wydało zarządzeń unieważniających legitymacje poselskie i senatorskie. Zachowują one ważność jeszcze przez kilka dni, by umożliwić pp. b. posłom i senatorom dojazd do miejsc stałego zamieszkania.

6 listopada wybory do Sejmu

Dnia 13 b. m. ogłoszone zostały w Dzienniku Ustaw zarządzenia Prezydenta Rzplitej o wyborach do Sejmu i Senatu. Zarządzenia te mają następujące brzmienie:

„Na podstawie art. 9-go ust. (1) ordynacji wyborczej do Sejmu (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 47 poz. 319) zarządzam wybory do Sejmu i wyznaczam dzień głosowania na 6 listopada 1938 r.

Czynności wyborcze mają

być dokonane w terminach, oznaczonych w kalendarzu wyborczym, załączonym do zarządzenia niniejszego.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów

i

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Sławoj Składkowski

Minister Sprawiedliwości

(—) W. Grabowski.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 wrześ-

nia 1938 r. o wyborach do Senatu:

Na podstawie art. 5 ust. (1) ordynacji wyborczej do Senatu (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 47, poz. 320) zarządzam wybory do Senatu.

Czynności wyborcze mają być dokonane w terminach, oznaczonych w kalendarzu wyborczym, załączonym do zarządzenia niniejszego”.

DO DNIA 14 WRZESZNIA 1938 r.
— Prezydent Rzeczypospolitej powołuje generalnego komisarza wyborczego i jego zastępcę.

DO DNIA 23 WRZESZNIA — minister Spraw Wewnętrznych powołuje okręgowych komisarzy wyborczych. Generalny komisarz wyborczy powołuje przewodniczących okręgowych komisji wyborczych oraz ich zastępców.

DO 30 WRZESZNIA — przewodniczący okręgowych komisji wyborczych powołują przewodniczących obwodowych komisji wyborczych oraz ich zastępców.

DO 3 PAŹDZIERNIKA — władza administracji ogólnej i przełożeni gmin powołują członków obwodowych komisji wyborczych oraz ich zastępców.

Ukończenie sporządzania spisów wyborców do Sejmu przez przełożonych gmin.

Ukończenie wyborów do zgromadzeń okręgowych.

Zgłaszanie delegatów do zgromadzeń okręgowych przez wyborców.

DO 4 PAŹDZIERNIKA — przełożeni gmin przesyłają spisy wyborców przewodniczącym obwodowych i okręgowych komisji wyborczych.

6 PAŹDZIERNIKA — przewodniczący obwodowych komisji wyborczych wykładają do publicznego przeglądu spisy wyborców do Sejmu.

DO 8 PAŹDZIERNIKA — przewodniczący okręgowych komisji wyborczych unieważniają wybór delegatów do zgromadzenia okręgowego, jeżeli wybór ten został dokonany niezgodnie z prawem i zarządzają wybory uzupełniające.

13 PAŹDZIERNIKA — ostateczny wyłozienie do publicznego przeglądu spisów wyborców.

(Dokończenie na str. 5)

Odezwa Obozu Zjednoczenia Narodowego

„Musimy mieć ład i porządek”

Oboz Zjednoczenia Narodowego wydał wczoraj następującą odezwę:

Obywatele! Pan Prezydent Rzeczypospolitej rozwiązał Sejm i Senat. W najbliższym czasie zarządzane zostaną nowe wybory.

Od roku 1935 zmieniło się wiele na świecie i w Polsce.

Dalekie echa ciężkich zatargów i starć między narodami zbliżyły się od tego czasu i dziś już w pobliżu Polski rozgrywa się groźne sprzeczności interesów państw i narodów.

W Polsce rok 1935 był rokiem najgłębszej żałoby po stracie Wielkiego Wodza, którego genialny umysł i potężna dłoń skupiały w sobie ufność Narodu, budując Jego siłę wewnętrzną i zapewniając szacunek świata ze wewnątrz.

Naród polski zarówno trafny instynktem, jak i świadomością polityczną wiedziona, skupił się przy swej Armii z zaufaniem i serdeczną troską. Zaś Wódz Naczelny tej Armii, odpowiedzialny za obronę Rzeczypospolitej, zażądał od Narodu zjednoczenia, zażądał głębokiego, konsekwentnego, rzetelnego połączenia wszystkich sił pod szeroko pojętym hasłem: obrony Państwa.

Apel do społeczeństwa, skierowany przez Marszałka Smigłego Rydza dnia 24 maja 1936 roku, był momen-

tem zwrotnym, przyniósł zasadnicze, niezbitelne słusznosci wytyczne dla polskiego życia wewnętrznego Polaki dzisiejszej.

Odpowiedzia na wezwanie Naczelnego Wodza było powołanie do życia Obozu Zjednoczenia Narodowego i jego deklaracja ideowa — polityczna z dnia 21 lutego 1937 roku.

Spokojnie i rozważnie patrzymy na rozwój wypadków światowych. Mamy potężną Armię, dumę naszego Narodu, gwarancję naszej całości i niepodległości. Armia oparta o zwały, zjednoczony, świadomy swego położenia i swej siły Naród — podważa swą potęgę.

Musimy mieć ład i porządek w Polsce! Jest nam potrzebna zgoda i zjednoczenie naszych sił. Tego domaga się od nas chwila historyczna. Tego domaga się nasza odpowiedzialność wobec pamięci Józefa Piłsudskiego. Tego domaga się od nas — w imię swej wielkiej dziejowej odpowiedzialności — Wódz Naczelny Marszałek Smigły Rydz.

Posłuszni tym wezwaniom, płynącym z poczucia odpowiedzialności i sumienia obywatelskiego — wyciągamy dłoń do zgody i rzetelnego pojednania ku wszystkim tym, którzy chcą swe siły oddać w służbę Rzeczypospolitej, wyciągamy bratnią dłoń do wszystkich, którzy wspólnie z nami, iak równi z równymi, chcą prze-

ciwstawić się złowrogim działaniom komuny, wszelkiej anarchii i destrukcji, wszelkim agenturom obcym, niezależnie od tego pod jaką maską się ukrywają.

Szczegrze pragniemy, w myśl intencji Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, wyrażonych w Jego zarządzeniu o rozwiązaniu Izby Ustawodawczej, aby jak najgłębsze szeregi społeczeństwa stanęły w gotowości do pracy państwowej, do wspólnego poszukiwania najlepszych dróg ku celowi, który wszystkim nam jest wspólny — pomnożenia potęgi i pomyślności Narodu.

Musimy raz wreszcie zdobyć się na to, aby wzajemnie sobie zaufać, że nawet różniąc się w zdaniach, tej samej prawdy szukamy.

Jesteśmy przygotowani do walki ze wszystkimi oporami, które działają przeciwko nam i naszej idei. Wszystko, co jest siłą naszych wrógów, i wszystko, co jest naszą wewnętrzną słabością, będzie przeciwko nam, będzie nas przeciwko sobie podjudzać, działając całym arsenałem doktryny i intrygi, patetycznego frazesu, cynicznej dywersji. W zjednoczeniu Narodu leży Jego potęga i dla tego nie zaniebajmy żadnej broni ci, którzy pragną Jego słabości.

Nowy ustrój Rzeczypospolitej, ujęty w kwietniowej Ustawie Konstytucyjnej stawia ważne i doniosłe zad-

ania Izdom Ustawodawczym w zakresie gospodarstwa narodowego, ustawodawstwa i kontroli Rządu.

W pracach swych Izby Ustawodawczej, spełniając swe konstytucyjne obowiązki, mogą jednocześnie tworzyć współdziałać w wykreśleniu nowych dróg dla Polski.

Widzimy kierunek tej drogi, wytknięty przez następujące zasady: pożytywny nacjonalizm, etyka chrześcijańska, sprawiedliwość społeczna.

Najwyższą troską Izby Ustawodawczych, zawierającą w sobie warunek harmonijnego współdziałania z innymi władzami państwowymi pod kierownictwem Prezydenta Rzeczypospolitej jest głęboko pojęta obronność Państwa.

Wszystkich Polaków, którzy nie zajęli dotychczas czynnej postawy wobec zadań i celów Narodu i Państwa, wzywamy do braterskiej współpracy. Niech się każdy zastanowi w sumieniu swoim nad tym, jakie jest polskie dziś i nad tym, że droga ku lepszemu jutru prowadzi tylko przez zjednoczenie.

Niech żyje Polska!

Niech żyje Prezydent Rzeczypospolitej Ignacy Mościcki!

Niech żyje Wódz Naczelny Marszałek Smigły Rydz!

(—) Stanisław Skwarczyński
Szef Obozu Zjednoczenia Narodowego.
Warszawa, dnia 13 września 1938 r.

Na małej wokandzie...

Podpora rodziny

czyli: „Awantura w cyrku”

(A. E.). Pan Salomon Pikower kreślił się po mieszkaniu jak struty. Bowiem na rozkaz swej małżonki kupił tegoż dnia jesienne paletki piątkę swych dzieci. Nadomiar złego pani Pikowerowa oznajmiła, że wieczorem cała rodzina pójdzie do cyrku, więc znekany mąż zaczął się buntować.

— Kto tu właściwie obmyślał wydatki, a czy ty?

Pani Pikowerowa poprawiała przed lustrem fryzurę.

— Ja.

— Jak to ty?

— Bo ja jestem pani domu.

— Pani domu — denerwował się pan Pikower. — Pani domu tu nie ma nic do gadania. Ja tylko mogę wydawać bo ja zarabiam! Bo ja jestem podpora rodziny!

Wieczorem w cyrku pan Pikower doznał nowego poniżenia. Mianowicie małżonka jego wraz z dziećmi usiadła w pierwszym rzędzie krzesel, jemu zaś, podporze rodziny, kupiła bilet do drugiego rzędu.

W dodatku pani Pikowerowa nosiła ogromny kapelusz na samym czubku głowy, więc pan

Pikower musiał stać, bo inaczej kapelusz zasłaniał mu arenę. Na arenie zaś nie było nic ciekawego, zwykle popisy rodziny akrobatów.

Jednak pani Pikowerowa śledziła widowisko z takim zainteresowaniem że małżonek jej poczuł się tym zaintrygowany. Cóż ją tak interesuje?

Podążył za wzrokiem żony i zdał sobie sprawę z tego że akrobata — ojciec, na którego barkach stała w tym momencie cała rodzina, ma wspaniałe torsy i pyszne muskuly. A w tym samym momencie pani Pikowerowa odwróciła się i rzekła drwiąco:

— Przypatrz się! Widzisz co to znaczy podpora rodziny? Ładne porównanie z tobą.

Oburzony pan Pikower wrzasnął głośno, co wywołało wielkie zamieszanie.

Ponieważ awanturujący się pan Pikower stawiał opór wożnym, przeto pociągnięto go do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

Sąd skazał go na 5 złotych grzywny.

Kalendarz dnia

15

WRZEŚNIA

CZWARTEK
7 Boleści N. P. Marii, Nikodema.
Słowiański: Budzi-
gniewa.
Słońca wsch. 5.9,
zach 17.53.
Księżycy wsch.
20.24, zach. 11.40

KRONIKA HISTORYCZNA
1339. Drugi wyrok papieski przeciwko Krzyżakom, w sprawie zwro'u Pomorza.

1655. Król szwedzki Karol Gustaw Krakowem. Jan Kazim. ucieka na Śląsk.

1697. Koronacja Augusta II.

1702. Pożar Wawelu za inwazji szwedzkiej.

1862. Zmarł poeta Wład Syrokomla.

1917. Zjawienie się pierwszych czołgów na wojnie.

PRZYSŁOWIA LUDOWE:

Pogoda na św. Nikodema.

Cztery niedziele deszczu nie ma.

Na święty Krzyż — owce strzycz.

RADY PRAKTYCZNE:

Mosiądz wyciera się mieszaniną kredy z siarką, rozrobioną octem na kasto, a następnie czyści się na sucho szmatką.

CIĘKAWY WIADOMOŚCI:

Stwierdzono, że pluskwa wytrzyma bez jedzenia do sześciu lat.

Skrwawione zwłoki parobka

porzucono na szynach

Na torze kolejowym w Chomianicach znaleziono późnym wieczorem zwłoki młodego mężczyzny. Na miejsce wypadku natychmiast udał się patrol policyjny, który po przeprowadzeniu dochodzenia, ustalił, co następuje:

Na przechodzącego obok toru kolejowego Tadeusza Leśniaka napadło kilku osobników, zamierzających prawdopodobnie załatwić z nim parochunkę osobiste. Leśniak zasypany gradem kamieni, zaczął uciekać. Napastnicy uzbrojeni w drągi rzucili się za nim w pogoń. Uciekającemu przyszli w krótko z pomocą jego koledzy i wywiązała się formalna bitwa na noże i drągach.

W czasie bitki został ugodzony nożem Stanisław Lupa, który mimo śmiertelnej rany, zdołał jeszcze strzelić z rewolweru, trafiając w nogę Eugeniusza Połosa. W następnej chwili Lupa

padł nieprzytomny na szyny. Policja aresztowała kilku uczestników krwawego zajścia.

Tłumaczenie snów

P. Stroskany. Strapienie minie. Narzeczona wróci do pana; proszę nie robić jej wtedy żadnych wyrzutów. Otrzyma Pan list z zagranicy. Szczeliwy dzień: sobota.

P. Ola Waszstelanka. Będzie rozmowa z Janem. Do młodego człowieka niech Pani napisze list z przypomnieniem, on Pani odpowie i będzie Pani miała dowód w ręku na wypadek sprawy, pozatym niech Pani skorzysta z bezpłatnej poradni prawnej „Ostatnich Wiadomości”.

P. Poganka. Czekają Panią wzruszenia natury miłosnej. Blondyn myśli o Pani.

A. B. Będzie duża zmiana na lepsze, choć nie w najbliższym przyszłości. Marzenia ziszczą się. Sprzeczek czeka Panią z szatynką, Pani nie będzie miała racji. Otrzyma Pani pieniądze.

Prima Rosa. Stefan nie kocha Pani. Pani też go nie kocha, gra rolę tylko urażoną ambicją. Zakocha się Pani naprawdę i ze wzajemnością w r. 1939. Wojskowy, łysy, myśli o Pani.

P. Eugeniusz 39. Otrzyma Pan posadę, o którą Pan się stara. Ożeni się Pan w trzy miesiące po otrzymaniu posady. Nie zmieni Pan mieszkania w tym roku.

P. Niko 39. Sen Pański jest wywołany nadmiernym spożyciem alkoholu, nie ma znaczenia proroczego.

P. Ryszard 39. Zona nie zdradza Pana. Miała kiedyś sympatię, ale przełomną i pamięta nawet o tym.

Frontem do Morza!

UPAŁY! Sukienka Ci się zniszczyła pod pachami
Ręce masz wilgotne? Nogi Ci się pocą?
Nie martw się — **DINOL!** — płyn przy poceniu pach
— proszek przy poceniu nóg

PEŁNA TABELA LOTERII

Czwarta klasa — 8-my dzień ciagnienia

I i II ciagnienie GŁÓWNE WYGRANE

Stala dzienne wygrane zł. 5.000 podla na nr. 32401

Zł. 10.000 na nr. 148950
Zł. 5.000 na nr. 29683 45851 45294 84235
Zł. 2.000 na nr. 94299 108594 143161
Zł. 1.000 na nr. 24434 34792 46358 57880
Zł. 500 na nr. 77831 86658 12285 134099
Zł. 250 na nr. 1329 3087 13612 20838
Zł. 125 na nr. 31719 35455 39479 42754 43079 45461
Zł. 62 na nr. 61042 62199 68911 75474 78133 84953
Zł. 31 na nr. 96102 99137 103196 116880 118888 119499
Zł. 15 na nr. 125883 139144 147856 149787 155125 156361

Wygrane po 250 zł

70 164 720 49 92 828 1004 36 112 85
320 66 420 45 9 531 34 691 980 2015 162
86 8 231 384 452 533 64 65 68 65 8 51
936 3008 90 207 57 383 415 502 49 63 603
84 91 836 903 17 4118 36 57 64 266 380
433 63 566 73 86 602 86 922 97 5001 131
44 213 80 357 535 799 957 10 6009 21
32 46 107 215 48 86 94 325 51 53 758 836
7081 223 89 336 495 517 34 60 94 625 58
721 46 882 907 25 34 57 63 8043 358 75
499 547 52 82 634 725 41 85 997 9023 63
189 92 291 346 432 658 64 707 8225
10025 93 156 64 206 19 52 567 88 593
638 64 712 76 11069 295 457 527 678 752
79 929 43 70 12007 99 173 251 300 455 856
629 78 83 96 715 13155 242 425 553 87
635 848 78 14122 93 257 397 473 85 519
648 703 76 908 15022 37 66 7 9 100 79 307
18 507 32 33 94 785 886 93 915 44 16146
300 30 83 417 19 43 518 618 72 64 77 842
969 83 17016 61 140 95 230 45 339 463 611
633 717 73 868 18337 626 719 959 79 19005
954 91 644 60 62 737 803 80 89 945
20030 150 77 239 81 363 85 93 409 514
72 783 927 21082 170 228 335 41 482 74
593 615 40 82 760 893 907 22033 171 74
9 6222 437 41 78 557 68 624 70 71 81 82
788 848 939 23024 47 346 450 528 643 56
92 702 26 41 24054 280 68 595 638 88 96
72 27 53 79 812 24 25035 85 26 37 75 98
31 6454 807 34 911 62 26015 72 164 57 351
412 80 522 655 807 57 919 17 29 63 75 27009
45 102 277 98 383 403 79 87 627 857 993
80224 29 54 63 268 408 557 92 618 88 825
954 88 29170 78 285 393 583 915
30412 79 514 27 728 890 947 54 93 51076
842 669 92 831 921 30 69 99 32034 231
34 310 66 439 70 577 623 739 59 67 79 936
13029 34 216 19 502 32 754 568 92 34002
78 101 32 250 55 362 90 469 546 83 628
78 778 985 35017 26 377 512 44 648 51 702
512 13 24 89 906 45 37014 18 58 146 74 227
381510 13 23 72 616 77 707 12 825 76
38079 90 101 6 67 396 450 96 923 84 39191
282 333 457 72 662 852 905
40165 407 50 661 808 13 47 41052 65 112
42 94 722 39 43215 452 583 966 93 44222
396 462 632 82 717 29 31 916 42 45183
269 300 53 75 91 431 89 99 564 841
48045 259 339 62 419 524 48 57 77 702
800 47 49 63 924 47068 96 155 90 304 57
534 40 627 48087 105 227 377 442 45 46
593 35 61 716 29 843 921 62 49161 94 257
357 411 561 751 64 83 879
5881 100 79 86 284 749 52 56 910 40 66
5137 47 90 208 471 601 700 64 52294 416
27 519 27 79 53011 18 87 93 294 360 461
523 54001 18 33 192 296 406 28 620 754
778 900 7 55029 160 205 67 315 418 571
76 683 60 711 37 68 821 42 43 916 77
56104 56 237 457 593 689 713 880 921 97
57094 115 16 27 209 323 415 76 500 5 67
619 51 702 916 58005 213 40 87 382 436
83 650 797 98 59298 658 94 760 818 926
60187 288 93 427 585 746 807 13 90 922
61089 90 201 307 478 567 695 739 801 91
62044 199 329 68 84 401 36 92 533 35 95
763 855 900 63158 304 35 061 702 48 89
908 938 64260 459 508 65060 148 85 330 67
413 19 77 592 721 824 981 66037 155 272
33 146 426 501 26 79 97 613 23 45 930 35
67002 144 229 110 15 30 85 526 675 713 86
849 57 80 68026 118 36 48 57 69 327 42
409 87 89 578 646 732 804 15 934 69287
419 61 63 74 624 808 900 94

70075 145 91 296 475 83 683 875 903
87 71083 238 43 312 58 432 542 79 96 622
853 934 80 78067 222 39 338 44 78 788 924
79120 74 200 323 61 74 791 860 900 10
80202 48 96 376 551 52 91 647 94 892
81206 8 69 373 91 417 855 56 741 47 62
843 90 82157 608 53 93 736 41 835 904 48
83151 96 254 42 51 54 330 83 690 94 756
901 24 84056 101 212 30 70 363 406 691
977 82 937 83032 132 200 47 79 397 484
552 59 758 867 907 37 86279 503 6 37 630
87163 213 580 785 913 85 88208 83 407 41
85 88 565 76 727 45 49 89121 40 219 663 68
748 70
90111 18 579 403 28 97 667 93 797 858
978 80 91021 50 160 209 10 320 724 73 800
45 980 92042 138 213 59 432 93005 52 184
205 80 393 705 28 903 11 12 94121 22 54
63 474 80 563 700 873 900 4 64 93009 80
10 838 61 91 372 476 583 685 943 96201 7
64 318 614 55 61 706 21 60 97004 55 65
176 96 341 476 567 80 651 721 92 98 835 75
98009 93 117 224 80 453 64 719 806 906 34
99025 145 74 245 46 75 354 471 847 919 94
100132 270 97 38 58 449 699 705 125 4
84 92 804 997 101044 151 256 365 606 75
86 842 97 912 29 102116 35 298 404 533 67
678 871 912 103100 32 209 57 437 830 85 90
104004 286 480 359 88 785 824 105114 81
210 40 53 320 62 560 63 88 93 622 735 811
56 83 957 6 106031 77 136 39 272 94 358
458 550 74 805 69 976 107007 353 992 615
108189 317 35 48 74 497 575 703 915 78
85 109083 106 33 299 448 541 49 74 674 770
521

110025 79 131 257 61 71 74 369 413 49
533 621 54 58 707 43 111134 68 213 95 500
61 627 831 95 928 112056 128 229 450 52
609 87 113308 409 517 36 42 48 78 717 92
114526 683 115136 353 545 90 651 62
67 77 798 946 76 116499 632 786 95 986
90 117128 422 52 991 641 76 118068 106
225 456 668 875 119104 356 617 701 975
96
120033 35 89 195 261 546 742 940 68
121071 214 67 343 451 92 97 603 807
120571 79 96 142 271 431 574 95 693 713
55 123735 124034 165 424 547 610 33 704
830 125031 194 326 563 95 603 23 828 32
980 126015 74 86 173 200 323 71 630 64
745 127099 278 457 576 128032 154 611
54 814 43 916 129077 106 93 435 615 932
68
130000 25 76 587 131015 83 172 320
452 601 4 19 78 747 87 823 913 132409
24 59 559 90 868 954 133014 126 47 63
205 20 357 85 490 514 34 76 661 876
134006 316 79 95 402 52 520 824 135014
16 28 85 289 371 98 411 520 972 136716
47 53 838 926 67 137161 260 83 376 487
691 138060 127 58 71 86 220 305 7 453
66 637 139162 87 246 409 551 758 844
981

140050 54 127 50 426 633 822 72 88
141460 600 760 990 142070 432 70 861 950
67 143071 159 281 393 418 91 598 742 57
61 890 863 88 144040 226 330 511 59 65
59 629 78 715 826 44 71 914 36 52 60
145110 256 435 45 659 832 76 146191 212
416 92 554 97 608 33 821 147218 81 330
433 67 84 530 644 731 74 148133 308 510
85 149121 232 326 737 823
150243 475 573 609 49 87 151208 60
625 747 814 39 77 96 903 30
152114 73 235 515 778 801 31 990 153014 28 179
236 306 26 48 419 62 831 69 76 154010 26
178 205 41 88 326 37 60 74 407 16 519 60 94
637 88 718 973 78 150538 320 568 602 750 54
868 156121 35 225 328 692 508 610 59 832 960
157346 158242 314 83 509 601 85 159000 119
56 98 324 539 744 54 70 846 56 67 984

149 86 424 612 750 84 893 949 1151 68
212 19 23 55 447 579 657 834 2056 320 35
504 11 907 26 3021 293 337 72 432 61 706
4167 82 555 59 559 774 850 5073 82 117
348 550 663 822 55 99 974 6151 346 53
504 25 46 805 7154 92 202 23 8038 211

CIĄNIENIE III

Wygrane po 250

149 86 424 612 750 84 893 949 1151 68
212 19 23 55 447 579 657 834 2056 320 35
504 11 907 26 3021 293 337 72 432 61 706
4167 82 555 59 559 774 850 5073 82 117
348 550 663 822 55 99 974 6151 346 53
504 25 46 805 7154 92 202 23 8038 211

414 42 569 694 718 9375 86 417 590 865

981
10303 20 33 615 70 940 11050 386 12101
10 35 55 640 808 19 908 13163 75 826 997
14068 357 659 723 912 15178 516 615 16010
56 237 447 793 818 94 98 17131 286 71
40 894 18071 139 82 211 370 491 829
19347 448 94 601 2 913
20225 361 483 796 865 995 21586 705
20 382 969 22111 228 80 385 595 678 784
899 906 23028 49 75 82 124 227 92 368 944
24402 76 25058 226 301 59 574 959 26175
305 40 439 518 26 728 27211 35 412 569
810 28285 383 788 862 29399 575 809 924
30 68
30594 613 50 918 33001 200 301 971
32564 610 33472 705 34005 123 42 228 302
6 460 839 53 969 35126 564 70 636 97 794
36022 89 324 52 833 37085 170 89 291
343 452 535 58 38339 88 349 80 725 811
39266 515 96
40014 10218 42 74 629 41031 109 91 208
28 497 42164 538 693 43006 271 689 920
82 44436 529 800 45207 28 329 62 46187
397 47047 144 298 349 844 967 48062 102
242 62 376 405 38 416 650 69 49212 335
795 889
50107 258 369 499 844 51197 322 34 40
896 52199 576 831 53092 457 580 92 54015
20 257 63 342 87 691 888 5576 56153 797
823 981 57113 348 510 679

Wesoły Kacik

Przekonał go

Pan Głędka lubi sobie pogadać. Szczególnie kiedy jedzie pociągiem lub tramwajem. Bo kiedy się gada jazda się nie dłuży.

To też kiedy zajął miejsce w tramwaju, który go miał zawieźć z Woli na Mokotów, przede wszystkim, rozejrzał się, z kim by tu nawiązać rozmowę.

Wybór padł na siedzącego na vis a vis pana z cygarem w ustach.

— Cygaro droga rzecz — zaczął pan Głędka, żeby jakoś zacząć rozmowę.

— Tak — powiedział krótko pan z cygarem.

— I niezdrowa — dodał pan Głędka.

— Tak — przyznał sąsiad.

— Już lepiej papierosy palić...

— Tak — zgodził się bez oporu pan z cygarem.

— Więc dlaczego pan papierosów nie pali? Nie lubi pan?

— Tak — skinął głową sąsiad.

Pan Głędka pokręcił głową.

— Hm... jak pan nie lubi, to nie da rady... Ale powiedz pan sam! Po co w ogóle palić?

Ja wcale nie palę i też mi dobrze. Czy nie lepiej w ogóle się od palenia odzwyczaić i za miast na cygara wydawać, te pieniądze na biednych oddać?

Nie ładnie by było?

— Tak — przyznał pan z cygarem.

— Brawo! — ucieszył się pan Głędka. — Nareszcie człowiek się znalazł, który sobie do rozumu da przemówić. Przecież pan najmniej 5 złotych dziennie na cygara wydaje. Prawda?

— Tak.

— A za 5 złotych dwie rodziny mogą żyć. Spróbuj pan przez tydzień nie palić i daj pan te 35 złotych biednym. I na zdrowie panu wyjdzie i dobry uczynek pan zrobi. Dobra?

— Tak! — zgodził się pan z cygarem.

Pan Głędka zatarł ręce z uciechy i z triumfem spojrział na przysłuchujących się tej rozmowie pasażerów.

— Proszę! Jak człowiek szlachetny, to się zawsze da przekonać. Takich nam więcej trzeba.

— Tak! — powiedział pan z cygarem, wstał i ruszył do wyjścia.

Pan Głędka również zerwał się z ławki i przytrzymał go za rękaw.

— Przepraszam! Może pan szanowny zostawi swój adres! To ja przysięgam kogoś z towarzystwa dobroczynnego po te 35 złotych.

— Tak! — mruknął pan z cygarem i wyrwał rękę.

— Co tak? — zmarszczył gniewnie czoło pan Głędka. — Wszyscy słyszeli, że pan się zgodził dać na biednych. Więc powinien pan dać!

— Tak! — powiedział pan z cygarem i ku oburzeniu pana Głędki wysiadł z tramwaju.

— A to łobuz! — sapnął gniewnie pan Głędka. — Udawał szlachetnego, a tymczasem zwyczajny kanciarz.

— Pan się myli — uśmiechnął się jeden z pasażerów. — Znam tego pana. To bardzo poirytowany człowiek. Tylko, że nie nie rozumiał co pan do niego mówił. To cudzoziemiec, Anglik.

— Anglik?... To czego odpowiadał, tak?

— Bo to jedyne polskie słowo, jakie on zna.

Henlein zerwał rokowania i przenosi swój sztab z Pragi na teren Sudetów

PRAGA. W związku z ultimatum partii sudecko-niemieckiej, wystosowanym do Pragi, (ultimatum to podajemy na stronie 5-ej), do późnej nocy obradowała czechosłowacka Rada Ministrów.

STAN PODGORĄCZKOWY JEST ALARMEM...

Chorobom płucnym, ostro występującym przy zimnej, wietrznej i wilgotnej pogodzie, towarzyszą często stany podgorączkowe. Są one sygnałami alarmującymi, że organizm niedomaga i potrzebuje pomocy. Zawsze więc, przy pierwszych objawach kataru płuc, bronchitu, rozedmy, zaatakowaniu oskrzeli, stosuje się przynoszące ulgę zioła

OSKARA WOJNOWSKIEGO PRZECIWKO CHOROBIOM PŁUCNYM I BLEDNICY "ELMIZAN"

Do nabycia w aptekach i składach aptecznych. Adres dla bezpośrednich zamówień: Oskar Wojnowski, Warszawa, Wojciecha Górskiego 3 m. 4

RADIO

WARSZAWA I (Raszyn). CZWARTEK DN. 15 IX 38 R.

6.15 „Kiedy ranne”. 6.20 Muzyka (płyty). 6.45 Gimnastyka. 7.00 Dzieńnik poranny. 7.15 Koncert poranny. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 — 11.00 Przerwa. 11.00 „Moniuszko dzieciom” — poranek muzyczny. 11.25 Muzyka fińska (płyty). 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Audycja południowa. 13.00 — 15.15 Przerwa. 15.15 „Po drogach i ścieżkach Polski” — pogadanka dla dzieci. 15.30 Skrzynka ogólna. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Dwa gołębie — suita. 16.15 Audycja dla liceów. 16.35 Uwertura do op. „Marta”. 16.45 Praca kobiet w samorządzie — pogadanka. 17.00 Muzyka taneczna (płyty). 18.00 Przegląd wydawnictw. 18.10 Polskie pieśni w wykonaniu nauczycielskiego chóru Pedagogicznego w Katowicach. 18.30 Teatr Wyobraźni: „Dobrali się w korcu maku” — farsa. 19.10 Recital wiolonczelowy. 19.30 Pogadanka aktualna. 19.40 „Z życiem panowie!” — koncert rozrywkowy. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Audycja dla wsi 21.10 Koncert orkiestry. 21.50 Wiadomości sportowe. 22.00 Polska muzyka kameralna. 22.15 Przegląd prasy. 23.00 — 23.15 Ostatnie wiadomości.

WARSZAWA II (Mokotów).

13.00 Koncert rozrywkowy (płyty). 13.55 Parę informacji. 14.00 Program na jutro. 14.05 Płyty. 15.00 — 15.05 Przerwa. 15.05 Muzyka operetkowa. 16.00 — 17.00 Przerwa. 17.00 Jak spędzić święto? 17.10 Pogadanka społeczna. 17.15 Koncert solistów. 18.00 Muzyka lekka i taneczna. 19.00 — 22.00 Przerwa. 22.00 „Hanczka” — fragment z książki. 22.20 — 23.55 Muzyka lekka i taneczna (płyty).

kiej, wystosowanym do Pragi, (ultimatum to podajemy na stronie 5-ej), do późnej nocy obradowała czechosłowacka Rada Ministrów.

Po wyczerpujących naradach postanowiono nie odwoływać nadzwyczajnych zarządzeń w okręgach sudeckich, ani nie wycofywać wojska i policji. Jest to równoznaczne z odrzuceniem ultimatum.

Jak zareagowali na to Niemcy sudeccy, donoszą o tym poniższe depeche:

BERLIN. Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Aschu: Konrad Henlein zbadał sytuację z delegacją Niemców sudeckich, której powierzone były rokowania. Wobec wypadków, jakie zaszły w ciągu ostatnich 48 godzin i niewypelnienia żądań stronnictwa sudecko-niemieckiego, nie istnieją już warunki do prowadzenia rokowań w duchu dotychczasowego mandatu.

Wobec tego Konrad Henlein zwołał delegację z powierzonego jej mandatu.

Henlein przy tej okazji wyraził podziękowania posłom Kundtowi, Petersowi, Roschemu, Sebekowsky'emu i Schicketaurowi.

Polityczne kierownictwo stronnictwa Niemców sudeckich postanowiło przenieść biuro z Pragi na terytorium Sudetów niemieckich w celu zapewnienia politycznych i bieżących prac, ponieważ w obecnej sytuacji połączenia pomiędzy Pragą a prowincją, jak się wydaje, nie są zapewnione.

FRANCJA A PLEBISYCY W SUDETACH.

PARYŻ. Rząd francuski i koła polityczne w dalszym ciągu starają się zachować jak najdalej idącą powściągliwość w komentowaniu sytuacji.

Rząd zakazał wszelkich demonstracji i wieców, na których miałyby być omawiane sprawy polityki międzynarodowej. Zabroniony został m. in. zwołany na czwartek przez komunistów wiec, na którym miała być m. in. omawiana kwestia czeska i mowa kanclerza Hitlera.

„Le Matin” w artykule wstępnym wybitnego publicysty Stefana Lausanne p. t. „Francja nie może przeciwstawić się plebiscytowi, którego żądają Niemcy sudeccy” pisze, że Francja występowała zawsze w obronie zasady prawa samostanowienia narodów.

W imię tej zasady przez pół wieku domagała się zwrotu Alzacji i Lotaryngii. W imię tej samej zasady Francja zgodziła się na plebiscyt w Saarze i brała udział w organizowaniu różnych plebiscytów na Śląsku i nie potrzebuje tego żałować, ponieważ dzisiaj w tej części Europy panuje spokój.

W imię tej zasady, Francja niejednokrotnie już przelewała swoją krew i dlatego nie da ani kropli krwi w obronie zasad przeciwnych.

Dziennik „Le Jour” ogłasza artykuł redaktora naczelnego tego pisma p. Leona Balby, który podkreśla m. in., że tylko federalny ustrój Czechosłowacji jest

rozwiązaniem sytuacji.

P. Balby przypomina, że Benes w r. 1919, w celu uzyskania zgody Clemenceau, Wilsona, Lloyd George i Orlando na utworzenie Czechosłowacji o 15 milionach ludności, w którym było 7 milionów mniejszości i siedem i pół miliona Czechów przyjął zobowiązanie wprowadzenia w państwie ustroju na wzór Szwajcarii.

BERSON OKMA

dzenia w państwie ustroju na wzór Szwajcarii.

Przyrzeczenie to nie zostało dotrzymane. Benes nie chce dziś wypełnić tego przyrzeczenia.

Jeżeli Anglia i Francja nie wyrażą na Pradze zgody na ustrój federalny oparty na kantonach narodowościowych, to dnie nadchodzące mogą narzucić kierownikom Pragi ofiary daleko bardziej ciężkie, niż te, które w swoim czasie akceptowali”.

Nowe Supery Telefunken

NIE SA PRODUKTEM MARTWYCH AUTOMATÓW

LECY KAŻDY Z NICH STANOWI

SKOŃCZONE DZIEŁO MÓZGÓW I RAK FACHOWCÓW

Radio TELEFUNKEN

symbol jakości

Polityk współdziałał z gangsterami

Sensacyjny proces w Ameryce odsłania niezwykle kulisy

NOWY JORK. Sensacją dnia jest przerwanie procesu prowadzonego przeciwko działaczowi i politykowi demokratycznemu Heins. Był on, jak wiadomo, oskarżony o współdziałanie z bandami gangsterów, przy czym czerpał z tego olbrzymie zyski finansowe, jak również używał wpływu gangsterów dla swych celów politycznych.

Sędzia Pecora oświadczył na wniosek obrony, że proces zo-

staże przerwany z powodów formalnych. Nadprokurator Devy popełnił mianowicie w dniu wczorajszym formalny błąd prawniczy: zauważył on mianowicie, że Heins mógł być wmieszany również w szantaże na innych terenach gospodarczych, zwłaszcza w dziedzinie eksportu drobiu. Skorzystała z tego obrona i z powodu tej uwagi zażądała przerwania procesu ze względów formalnych.

Olbrzymi ten proces odsłonił związki istniejące pomiędzy światem politycznym a przestępczym w Ameryce. Sam oskarżony znajdował się w złym położeniu, albowiem zeznania 40-tu przesłuchanych dotychczas świadków poważnie go obciążały. Liczono się ogólnie z surowym wyrokiem na Heinsa.

Obecnie nie można przewidzieć, czy i kiedy Heins znowu stanie przed sądem.

Co 2-gi SZOFER to uczeń PRYLIŃSKIEGO

SZKOŁA SAMOCHODOWA Warszawa JERUZOLIMSKA 37

Zdemaskowanie potwornego mordercy

sprawcy zabójstwa żony maszynisty

Przed miesiącem 13 sierpnia, została w tajemniczych okolicznościach zamordowana 71-letnia Anna Dziedzicowa, żona maszynisty kolejowego z Krakowa. Zbrodniarz przyszedłszy do stacji ruszył w godzinach wieczornych zadał jej śmiertelny cios nożem i zrabowawszy biżuterię, uciekł.

Sublokator Dziedzicowej, Nowakowski, który przypadkiem widział tego osobnika, podał policji jego opis i władze rozejrzawszy się w kręgu znajomych

zabitej, doszły do wniosku, iż sprawca mordu mógł być pomocnik woźnego Izby Śkarbowej, Michał Cipura, lub pewien agent handlowy, który znikł ze Lwowa.

Na podstawie dalszych dochodzeń utwierdziło się przekonanie, że zabójcą jest Cipura. Stwierdzono bowiem, że Cipura prowadził ostatnio hulaszczy tryb życia. Poza tym przestał przychodzić do biura i wszelki ślad po nim zaginął. Władze

wszczęły poszukiwania i w końcu odnaleziono go jako robotnika murarskiego na budowie za rogatką jankowską we Lwowie.

Aresztowany przyznał się, że zabił Dziedzicową, wypierał się jednak tego, jakoby ją zabił. Do niego gdy pokazano mu noż, którym ją dźgał, gdy zagrożono mu, że skonfrontuje się go z osobami, które go widziały, przyznał się do winy.

Zbrodniarz zeznał, że utrzymywał bliższą znajomość z Dziedzicową. Śmiertelny cios nożem

zadał jej po sprzeczce, gdyż została przez nią obrażona. Przyznał się nawet, że brał udział w pogrzebie Dziedzicowej!

Dziwnym zbiegiem okoliczności tego samego dnia aresztowano w Samborze poszukiwanego agenta handlowego i sprowadzono go do Lwowa. Tu okazało się, że jest on nieco podobny do Cipury, ale jest starszy i wyższy od niego. Niewinność aresztowanego wypuszczono na wolność.

Dalsze śledztwo w toku.

K. RYLSKI Tajemnica czarnej damy

SENSACYJNA POWIEŚĆ
WSPÓŁCZESNA OSNUTANA
PRAWDZIWYCH ZDARZENIACH

Seweryn Poradzki, słynny przedsiębiorca budowlany a poza tym znany kobieciarz zapoznaje w Warszawie tajemniczą kobietę, która oczarowała go swą urodą. Milioner zapoznaje się z nią i dziećmi i pozwala wciągnąć się przez wrotnej kobiecie do bandy przestępców, działającej pod przykrywką tajemniczego Bractwa Białych. Banda ma na swym sumieniu szereg morderstw, a gdy Poradzki pragnie po nieważnie wycofać się, zostaje przez nich porwany.

Herszt bandy znany architekt inżynier Hetman - Hetmański pragnie zgładzić Poradzkiego - napotyka jednak na opór Ireny, pięknej kobiety, której zadaniem jest właśnie zabić szereg mężczyzn do zbrodniczej działalności. Wobec tego Hetmański wyszukał artystę Sławetę, który z wyglądu jest niezwykle podobny do Poradzkiego. Hetmański znalazł tajemnicę życia Sławety, a mianowicie: morderstwo, które ten popełnił i zabił: wobec tego zaczął go szantażować, chcąc zmusić go do odegrania roli „Poradzkiego”.

„Sławeta zgodził się na propozycję Hetmańskiego, udał się do jego domu, gdzie dokładnie wystudował rolę Seweryna Poradzkiego.

Pewnego dnia turyści w górach odnaleźli omdlałego Poradzkiego. Przeniesiono go do sanatorium, a komendant policji zawiadzał telefonicznie do Zakopanego panią Poradzką, by wróciła ze swym mężem do Warszawy.

Poradzki udał się do biura, gdzie przyjął inspektora Puchalę. Opowiedział mu, że miał kochankę Irys, której nazwiska, ani adresu nie zna. Natomiast począł w kieszeniach szukać jej fotografii.

Puchala oczekuje z niecierpliwością: czy jego palają ogniem niecierpliwości. Nachyla się trochę w stronę „Poradzkiego”, znać po jego minie że chętnie by dopomógł sam Poradzkiemu w poszukiwaniu fotografii, by czym prędzej zobaczyć podobiznę tej poszukiwanej przez siebie kobiety.

— No, no? — zapytuje zaciekawiony.

„Poradzki” szuka jednak w kieszeniach z taką miną, jak gdyby oglądał już nieraz tę fotografię... W końcu powiedział:

— Tak, miałem jej fotografię, ale nie wiem, gdzie się ona podziała...

Na twarzy Puchali maluje się grymas rozczarowania.

— A może pozostawił ją pan u siebie w domu?

— Nie, szukałem już dość... Ale ona na pewno zabrała tę fotografię, jak wszystko, co miałem ze sobą...

— Szkoda szkoda — ubolewał Puchala — Zresztą, jest to zupełnie zrozumiałe... Jeśli to tak wyrefinowana bestia...

— Właśnie, wie pan, że nigdy nie przypuszczałem, że na świecie istnieje tak wyrefinowana bestia w ludzkiej postaci...

Poradzki spojrzął na zegarek, nacisnął dzwonek i kazał woźnemu przynieść czarnej kawy dla siebie i dla gościa. O tej samej porze kazał sobie zawsze dyrektor Seweryn Poradzki podawać herbatę...

— Proszę, wobec tego niech mi pan określi jej wygląd zewnętrzny — mówił dalej Puchala.

— Ta kobieta jest obdarzona niezwykle urodą... Nigdy jeszcze nie widziałem kobiety o tak niezwykłej urodzie... Twarz, oczy, postać cała...

— No, proszę, niech pan opowiada, panie Sewerynie — zapisuje Puchala każde słowo...

I rzekomy Poradzki opisuje dokładnie czarną damę, której nigdy w życiu nie widział na oczy. Ale opisuje szczegółowo jej wygląd tak jak to Bazyli Hetman-Hetmański kazał ją opisać... A opis ten zawiera szereg szczegółów, które zmyślą ślad Ireny Podhorskiej.

A jednak niektóre szczegóły są podobne, bo Puchala ma możność porównać je z zeznaniami woźnego Banku, jak również z zeznaniami krakowskiego przemysłowca. A jeśli niektóre szczegóły nie zgadzają się, przypisuje to Puchala temu, że tamci nie znali jej tak dobrze, jak Poradzki... Zarówno woźny banku, jak również przemysłowiec Młociński wdziali tę damę w przelocie, mimochodem w ciągu kilku minut. To też miarodajny może być tylko opis Poradzkiego... Znał ją tak długi czas, przebywał z nią razem i zdobył takie doświadczenie...

Po wypiciu herbaty odezwał się znowu Puchala:

— A teraz panie Poradzki, proszę mi opowiedzieć kolejno, szczegółowo, w jaki sposób państwo zapoznaliście się. Od pierwszej chwili, gdy pan poznał tę bestię, jak ją pan nazywa... Ale proszę opowiedzieć mi wszystko, gdyż to, co się panu może wydać rzeczą nieistotną, posiada dla mnie kolosalne znaczenie...

— Rozumiem...

— Nie powinien pan również ukrywać najbar dziej intymnych szczegółów swej znajomości, jestem mężczyzną i rozumiem dobrze psychologię innego mężczyzny, którego uwodzi taki oto ptaszek... Zresztą, daję panu słowo honoru, że to pozostanie tylko między nami...

— Bardzo panu dziękuję, sądzę, że pan dotrzyma słowa... Rozumiem pan, że dla mojej żony będzie to strasznym przeżyciem...

— Te rzeczy są jasne i samo przez się zrozumiałe... Niech pan więc opowiada, panie dyrektorze...

— Opowiem wszystko, o ile mnie pamięć nie zmyli... Ach, moja głowa... — przybiera twarz Poradzkiego chorobliwy wyraz.

— Czy boli pana?

— Od czasu do czasu... Ale później przechodzi...

Puchala chwilę przeczekał, po tym znowu za pytał:

— No, jak się pan czuje?

— Trochę lepiej, mam wrażenie że mój lekarz oszukuje mnie, kto wie, czy odzyskam już kiedykolwiek zdrowie...

— Ależ na pewno, panie dyrektorze — dodaje mu Puchala odwagi. — Nie powinien pan o tym nawet myśleć, lecz pana największy specjalista, znany nawet za granicą...

— Być może, ale wie pan, nie poznałem dzisiaj na ulicy mego dobrego znajomego... Dopiero po kil-

ku chwilach...

— Ale to na pewno minie, panie dyrektorze...

— Chciałbym wierzyć.

— A więc, przechodzimy nareszcie do sedna sprawy. W jaki sposób zapoznał się pan z tą kobietą?

„Poradzki” otarł czoło, jak gdyby chciał sobie coś przypomnieć... Po tym zaczął opowiadać, a Puchala notował coś każdej chwili, słuchając z największą uwagą:

— Żony mojej i dzieci nie było podówczas w Warszawie... Chciałem spędzić wieczór w towarzystwie dwóch przyjaciół — tu padły dwa nazwiska... Miało przybyć jeszcze kilka osób... Ale nie pamiętam...

— To nie jest ważne — niecierpliwi się Puchala.

— Nagle — opowiada dalej Poradzki — dzwoni do mnie do domu jakaś dama... Intryguje mnie, podaje szereg szczegółów z mego życia, w końcu zostaje tak zaciekawiony, że udaje się na miejsce spotkania...

— Gdzie się ono odbyło?

— W reducie, na balu maskowym... Ach, ten nieszczęśliwy wieczór, gdy rozpoczęła się moja tragedia...

— A co dalej? Co dalej? Niech się pan uspokoi...

— Przybyłem, ona przyszła w masce i nazwała mnie po imieniu... Nie wiedziałem z kim mam do czynienia, ale wszyscy podziwiali jej piękną figurę... Miała na sobie kostium i maskę diaboliczną... A ja... westchnął Poradzki — od pierwszej chwili poczułem, że stałem się jej niewolnikiem... Nie wiem, panie inspektorze, czy oparłby się pan takiemu czarowi...

— I cóż dalej?

— Z balu pojechaliśmy do Leśniczówki... Sądzilem, że poleci na moje pieniądze... Omyliłem się... I to mnie jeszcze bardziej zaintrygowało... Nie pokazała mi wcale swej twarzy...

— Ciekawe, ciekawe — słuchał z uwagą Puchala.

— Wypiliśmy dość dużo... I nagle ulotniła się... Dopiero po kilku tygodniach odezwała się znowu telefonicznie... Radość moja nie miała granic, tym razem ukazała mi swoje oblicze, byłem jeszcze bardziej oczarowany jej urodą...

— A gdzie ją pan tym razem spotkał?

— Znowu w jakimś lokalu... Błagałem, prosiłem ją, by mi powiedziała, kim jest. Powiedziała mi, że jeśli będę natarczywy, zerwie ze mną stosunki... Kazała mi nazywać siebie Irys... Nie chcąc stracić jej, nie pytałem już nigdy o nic... Czułem tylko, że nie mogę bez niej żyć...

— Niech się pan uspokoi, panie Poradzki... Przecież to wszystko jest już tylko przeszłością...

— Tak, ale gdy sobie to wszystko przypomnę...

I rzekomy Poradzki opowiada dalej, jak się wszystko odbyło... Wszystko tak, jak Hetmański mu kazał opowiadać...

A widząc, jak łatwo mu Puchala dowierza, pomyślał sobie „Poradzki-Sławeta”: Hetmański miał zupełną rację, życie jest teatrem...

Wreszcie Puchala pragnąc uchwycić się jakichś konkretnych rzeczy, zapytał:

— A jak było owego wieczoru, gdy pan nagle zniknął?

(Dalszy ciąg jutro).

Tajemnica telegramu Nr. 11 który zdecydował o przyłączeniu się Stanów Zjednoczonych do wojny światowej

Przed 21 laty, w roku 1917 do brzegów Francji dobiły okręty amerykańskie z żołnierzami, którzy mieli przyjąć z pomocą Sprzymierzonym. Przyłączenie się Stanów Zjednoczonych do Sprzymierzonych zadecydowało w znacznej mierze o wyniku wojny. Dlaczego Stany Zjednoczone zdobyły się na ten krok? Nastąpiło to na podstawie pewnego szyfrowanego telegramu, który zdołało rozszyfrować Intelligence Service i przesłać jego treść do Waszyngtonu.

Dnia 23 lutego 1917 roku, jak podaje pismo „Paris Soir”, ambasador amerykański w Londynie, Page został zaproszony do gmachu ministerstwa spraw zagranicznych, gdzie przyjął go Balfour, i wręczył zalepioną kopertę.

Koperta ta zawierała jeden z najważniejszych dokumentów z czasów Wielkiej Wojny, który wpłynął w znacznej mierze na dalszy bieg wypadków. Był to zwykły arkusz papieru, na którym było podane tłumaczenie depeszy szyfrowanej wysłanej z niemieckiego ministerstwa spraw zagranicznych do

ambasadora niemieckiego w Meksyku.

Depesza ta wywarła wstrząsające wrażenie na ambasadorze. Oto jej treść:

„Zimmermann dla Eckharda, Meksyk.

Samemu rozszyfrować, sprawa ściśle tajna.

Zamierzamy rozpocząć 1-go lutego zacieklą wojnę podmorską. Należy jednocześnie się starać o to, aby za wszelką cenę utrzymać neutralność Stanów Zjedn. Gdyby jednak to się nie udało, ofiarujemy Meksykowi przymierze na następujących warunkach: razem prowadzić wojnę i razem zawrzeć pokój. Obiecujemy znaczną pomoc pieniężną i przyrzekamy Meksykowi, że odzyska utraczone terytoria: Texas, Nowy Meksyk i Arizone. Szczegóły przymierza będą ustalone przez pana. Zakomunikuje pan w sekrecie treść tego telegramu prezydentowi Meksyku i nakłoni go pan, aby z chwilą gdy zostanie wypowiedziana wojna Stanów Zjednoczonych, żądał natychmiastowej pomocy od Japonii.

Niech pan zwróci uwagę prezydentowi, że wojna podmorska prowadzona w gwałtowny sposób zmusi w krótkim czasie Anglię do żądania pokoju.

Potwierdzić odbiór.

„Zimmermann”.

Ambasador Page bardzo uważnie badał tę depeszę, a następnie ograniczył się do uczynienia następującej uwagi:

— Jeśli pan minister dowiedzie mi, że depesza ta została wysłana przez Zimmermanna, wygra pan sprawę...

Sir Reginald Hall, który był obecny przy tej rozmowie, natychmiast na usilną prośbę ambasadora, wyjaśnił w jaki sposób wywiad angielski zdołał przejąć i rozszyfrować tę najważniejszą depeszę, jaka była wzięta w czasie wojny.

Telegram ten był wysłany przez Zimmermanna 19 stycznia 1917 roku i Anglicy natychmiast go przejęli.

Przy tym sir Reginald Hall dodał, że przejęcie tej depeszy nie sprawiło jego ludziom wielkiej trudności. Największą trudność polegała na jej rozszyfrowaniu.

Oszłołomiony tym wszystkim ambasador natychmiast wysłał raport do Waszyngtonu, gdzie wywołał on zrozumiałe poruszenie wśród pracowników prezydenta Wilsona. Telegram Page'a przybył do Waszyngtonu. Prezydenta zaś wyciągnięto z łóżka, aby zakomunikować mu tę niezwykle wiadomość.

Po przeczytaniu telegramu Wilson zwrócił ją swemu sekretarzowi i oświadczył:

— To nie może być prawda. Dopóki Anglicy nie dowiodą że to rzeczywiście jest telegram wysłany przez Zimmermanna, dopóki nie wyjaśnią nam dokładnie w jaki sposób udało się im przeniknąć tajniki wielkiego

szyfru niemieckiego, nie uwierzę w to.

Sekretarz przyjął to do wiadomości i wysłał ambasadora w amerykańskiemu w Londynie depeszę następującej treści:

„Proszę zażądać w ministerstwie spraw zagranicznych wyjaśnienia co do sposobu rozszyfrowania tajnego szyfru niemieckiego, aby prezydent mógł uwierzyć w prawdziwość tego telegramu.”

Ambasador Page po uczynieniu odpowiednich kroków wysłał do Waszyngtonu następujący telegram:

„Do rąk własnych sekretarza stanu.

Ściśle tajne.

Uczyniłem wszystko, aby otrzymać egzemplarz wielkiego szyfru niemieckiego, ale natrafiałem na przeszkody, które uniemożliwiają mi zadośćuczynienie pańskiemu żądaniu. Powiedziało mi, że szyfr nie da panu żadnych korzyści. Nie jest on bowiem wykorzystywany tekstowo, ale zawsze z pewnymi wariantami, które są znane tylko jednemu, lub dwóm rzeczoznawcom. A w danej chwili nie mogą udać się do Ameryki.

(Dokończenie jutro).

PRZY CIERPIENIACH wątroby, żołądka, kiszek, nerek lub pęcherza stosuje się **SOK ŚWIĘTOJAŃSKIEGO** Ziela Magistra EDWARDA GOBIECA, Warszawa, Miodowa 14. Apteki i drogerie.

Zabici i ranni w Czechosłowacji

Niemcy sudeccy żądają skasowania stanu wyjątkowego, wycofania policji państwowej z Sudetów oraz powrotu wojska do koszar

PRAGA. Biuro prasowe partii niemiecko-sudeckiej donosi z Tachau (na południe od Cheb):

Po zgromadzeniu, odbytym na rynku, które przeminęło w całkowitym spokoju, oddział żandarmerii bez uprzedniego ostrzeżenia dał salwę do rozcho- dzących się do domów uczestni- ków zgromadzenia.

Trzy osoby zostały zabite na

miejsu, a kilkanaście odniosło ciężkie rany.

PRAGA. W godzinach po- łudniowych zebrała się we wtór- rek na rynku w Koszycach lud- ność sudecka, żądając autono- mii.

Manifestacja ta trwała przez czas dłuższy, po czym na rynku zjawili się żołnierze czescy z bronią gotową do strzału.

Na ten widok silnie wzburze- nie ogarnęło tłum, który żądał wycofania się wojska. Wojsko obsadziło gmach powiatowy i nie chciało dopuścić delegacji Niemców sudeckich, chcących się udać do władz powiatowych.

Gdy delegacja pomimo to

chciała wejść, wojsko zaczęło strzelać do ludności sudeckiej, zabijając 1 Niemca sudeckiego i raniąc ciężko 7 innych.

PRAGA. Według danych, które nadeszły do Pragi w go- dzinach wieczorowych, liczbę ofi- ar poniedziałkowych i wtorko- wych zajął między ludnością niemiecką i czeską obliczając na 12 zabitych i kilkudziesięciu rannych.

LONDYN. „Reuter” do- nosi z Pragi, że major Sutton Pratt, obserwator brytyjski przy- dzielony do Pragi, o mało co nie został w Cheb (Eger) zabi- ty.

Do majora Pratta strzelił mia- nowicie policjant czeski, lecz na- szczęście nie trafił go. Bliż- szych szczegółów chwilowo brak.

Żądania Niemców sudeckich

PRAGA. Centralne biuro stronnictwa Niemców sudeckich w Chebie (niem. Eger) o- głosiło następujący komunikat:

Komitet polityczny oraz de- legacja sudecka, wyznaczona do prowadzenia rokowań z rzą- dem czechosłowackim, odbyły wczoraj w Chebie wspólne po- siedzenie, celem zbadania sy- tuacji politycznej, wytworzo- nej na skutek poniedziałko- wych i wtorkowych incyden- tów oraz zarządzeń władz cen- tralnych.

Delegacja Niemców sudeckich wskazała przy tym fakt, że poczynając od lutego b.r., premier czechosłowacki kilka- krotnie oświadczał, iż rząd nie

przedsięwzięcie żadnej waż- niejszej decyzji bez uprzed- niego porozumienia się z stron- nictwem sudeckim.

Mimo, że 4 członków delega- cji bawiło wczoraj w Pradze do godziny 10.30 przed połud- niem, pozostając nawet w kon- takcie telefonicznym z Prezy- dium Rady Ministrów, rząd czechosłowacki bez porozumie- nia z stronnictwem sudeckim wydał niezwykle daleko idące

zarządzenia i przeprowadził je. Chodzi tu o skoncentrowanie oddziałów wojskowych oraz żandarmerii w okręgach nie- mieckich oraz o ogłoszenie sta- nu wyjątkowego w większej części terytorium niemieckie- go.

Po odbytej naradzie zastę- pcy Henleina, poseł K. H. Frank wystosował do premiera Hodzy następujące żądanie Konrada Henleina:

Kierownictwo stronnictwa sudeckiego stwierdza, że znacz- na liczba Niemców została przez funkcjonariuszów państ- wowych oraz czeską straż gra- niczną zabita, względnie rana. W tym stanie rzeczy kie- rownictwo stronnictwa sudeck-iego stwierdza, że nie jest w

stanie rokować z rządem o u- prawnieniach i losie niemieczy- ny sudeckiej, jeżeli rząd nie za- stanowi się nad następującymi

1) Ogłoszenie stanu wyjątko- wego powinno być natych- miast cofnięte.

2) Z wszystkich okręgów, za- mieszkały w większości przez ludność niemiecką wycofuje się policję państwową, przeka- zując władzę policyjną burmist- rom oraz naczelnikom gmin, stworzenie odpowiednich orga- nów zastępczych, celem czuwa- nia nad utrzymaniem ładu i

spokoju. 3) Żandarmeria oraz wszy- stkie pozostałe organy bezpie- czeństwa winny ograniczyć swe funkcje oraz efektywy do stanu normalnego i ściśle współpracować z władzami lo- kalnymi celem udaremnienia

dalszego rozlewu krwi. 4) Wszystkie formacje woj- skowe powinny być skoszaro- wane w ich obiektach czysto wojskowych. Należy oddziały wojskowe trzymać z dala od

ludności cywilnej. Jeżeli powyższe kategorycz- ne żądania zmierzające do przy- wrócenia stanu normalnego, nie zostaną przyjęte, nie uzy- skają mocy prawnej i nie zo- staną ogłoszone, a w szczegól- ności za pomocą radia, kie- rownictwo partii sudeckiej zrzuca z siebie wszelką odpowiedzial- ność za dalszy bieg wypadków.

Rząd francuski radził nad sytuacją europejską

PARYŻ. O godz. 10 w Pałacu Elizejskim rozpoczęło się po- siedzenie Rady Ministrów pod przewodnictwem prezydenta Republiki. Posiedzenie zakończyło się o godz. 12.30, po czym minister Spr. Wewn. Sarraut wręczył prasie nast. komunikat: Premier Daladier i minister

Spr. Zagr. Bonnet przedstawili Radzie swe opinie co do całokształtu sytuacji zewnętrznej oraz warunki, w jakich rząd francuski winien z całą czuj- nością prowadzić swą akcję dla utrzymania pokoju. Rada Mi- nistrów jednogłośnie zatwier- dziła te wywody.

O balonach brak wieści

Dzisiaj rano zakończy lot

BRUKSELA. Do godz. 19:ej dnia wczorajszego do Aeroklu- bu Belgijskiego nadeszła jedyn- na tylko wiadomość o lądowa- niu balonu francuskiego, piloto- wanego przez Francuza Crombe- zu. Balon francuski lądował na terytorium Czechosłowacji w pobliżu Bratysławy.

Zdaniem belgijskich kół lot- niczych, pozostałe balony, uczes-

tniczące w zawodach o puchar Gordon z Benneta, ze względu na sprzyjające warunki lotu utrzymać się mogą w powietrzu do dziś rana.

Balony unoszą się bardzo wy- soko, gdyż jak dotychczas — nie otrzymano w Brukseli ani jednego meldunku o zaobserwo- waniu któregośkolwiek balonu.

Kalendarzyk wyborczy do Sejmu

(Początek na str. 1wej).

Zgromadzenia okręgowe zbierają się w celu ustalenia listy kandydatów na posłów.

18 PAŹDZIERNIKA — przewodni- czący obwodowych komisji wyborcz. przesyłają zażalenia i nieuwzględnio- ne sprzeciwu przewodniczącym okrę- gowych komisji wyborczych.

Do 18 PAŹDZIERNIKA — kandyda- ci na posłów przesyłają do komisji okrę- gowej oświadczenie o zgodzie na kan- dydowanie.

19 PAŹDZIERNIKA — okręgowe komisje wyborcze przystępują do za- twierdzania list kandydatów na po- słów.

DO 22 PAŹDZIERNIKA — zas- tępcy kandydatów, wpisani przez ok- ręgową komisję wyborczą na listę kandydatów na posłów, przesyłają do komisji okręgowej oświadczenie o zgodzie na kandydowanie.

DO 23 PAŹDZIERNIKA — prze- wodniczący okręgowych komisji wy- borczych po rozpoznaniu zażeń i sprzeciwów nakazują obwodowym ko- misjom wyborczym wciągnięcie lub skreślenie ze spisu osoby, wnoszącej zażalenie lub sprzeciw.

DO 25 PAŹDZIERNIKA — obwo- dowe komisje wyborcze wprowadzają do spisu wyborców zmiany, naka- zane przez przewodniczących okręgo- wych komisji wyborczych.

DO 28 PAŹDZIERNIKA — prze- wodniczący okręgowych komisji wy- borczych ogłaszają listę kandydatów na posłów ze wskazaniem dnia i go- dzin głosowania.

5 LISTOPADA — przewodniczący obwodowych komisji wyborczych wykładają do publicznego przeglądu ostatecznie ustalony spis wyborców.

6 LISTOPADA — głosowanie do Sejmu.

9 LISTOPADA — okręgowe komi- sje wyborcze przystępują do ustale- nia wyniku głosowania w okręgu i przyznania mandatów kandydatom na posłów.

18 LISTOPADA — generalny ko- misarz wyborczy ogłasza w gazecie rządowej wynik wyborów do Sejmu.

DO 21 LISTOPADA — generalny komisarz wyborczy przesyła każdemu posłowi list wierzony.

DO 25 LISTOPADA — wniesienie do Sądu Najwyższego protestów przeciwko wyborom.

Stan oblężenia w 8 okręgach zamieszkałych przez Niemców sudeckich

PRAGA. Wczoraj w połud- nie rząd praski ogłosił stan wy- jątkowy w 5 północnych okrę- gach sudeckich. Wczorajem stan oblężenia został rozcią- nięty na dalsze 3 okręgi, a mia- nowicie Karlove Vary, Falke- nov i Cesky Krumlov. Obecnie przeto stan oblężenia obowią- zuje już w 8 okręgach Czech północnych.

Ogłoszono tu komunikat ur-zędowy, który stwierdza, że w kilku okręgach doszło w cią- gu nocy do aktów gwałtu o cha- rakterze politycznym, które do

przewodziły do starć z organa- mi bezpieczeństwa.

W następstwie tego rząd po- stanowił ogłosić stan oblężenia we wszystkich okręgach, gdzie spójność i ład będą zakłócone.

Rząd wzywa zarazem lud- ność do spokoju, stwierdzając, że organy służby bezpieczeń- stwa są wystarczająco silne dla utrzymania porządku.

Rząd wydał dekret, na mocy którego ograniczowanie wszel- kiego rodzaju wieców i zebrań zostaje zakazane na całym te- rytoryum Czechosłowacji.

Podstawą do wydania rozpo-

ządzenia o stanie wyjątko- wym jest austriacki kodeks kar- ny z 1873 r.

O ogłoszeniu stanu wyjątko- wego rząd jest obowiązany za- wiadomić parlament lub stałą komisję parlamentarną, jeżeli sesja parlamentu się nie odby- wa.

Ogłoszenie stanu wyjątkowe- go pociąga za sobą zaprowadze- nie sądów doraźnych oraz za- kaz wszelkich zebrań politycz- nych i niepolitycznych w zam-kniętych lokalach i pod gołym niebem.

Hitler zażąda plebiscytu?

Wiadomości z Sudetów wywołują we Francji przynębienie

PARYŻ. Wiadomości, nad- chodzące z Pragi o krwawych zająciach w okręgu sudeckim, wywołały w opinii paryskiej i w kołach politycznych przynę- bienie. Ogólnie wypowiadano o

pinie, iż dalszy rozwój sytuacji międzynarodowej coraz bardziej uzależnia się od wydarzeń na te- renie Czechosłowacji.

Prasa popołudniowa ograni- czyła się do podawania wiado-

mości o zająciach na terenie se- deckim. Nie mniej przynębia- jące wrażenie wywołały w Pa- ryzu informacje o zarządzaniu przez rząd praski stanu wyjątko- wego na terytorium Sudetów.

Polityczne okła paryskie li- czyły na to, że rząd praski bę- dzie umiał powstrzymać się od uciekania się do nadzwyczaj- nych zarządzeń wojskowo - po- litycznych.

W kołach politycznych wyra- żano we wtorek w południe oba- wy, by pod wpływem krwa- wych wydarzeń na terytorium sudeckim kanclerz Hitler nie wysunął konkretnego żądania plebiscytu na terytorium Sude- tów.

Charakterystyczne jest że oś- wiadczenie posła czeskiego w Londynie p. Masaryka iż rząd praski nie będzie mógł zaakcep- tować plebiscytu zostało prawie że pominięte milczeniem przez prasę paryską.

Rzym doradza rządowi praskiemu

oddanie Sudetów Rzeszy Niem.

RZYM. „Informazione Diplo- matica”, omawiając sprawę Cze- chosłowacji pisze, iż odpowie- dzialne koła rzymskie uważają, iż mowa kanclerza Hitlera przy- czyniła się wielce do wyjaśnie- nia zagadnienia sudeckiego.

Należy przypomnieć przede- wszystkim, iż Czechosłowacja jest paradoksalnym tworem dy- plomacji wersalskiej, kiedy po- zniszczeniu dawnej Austrii od- czuła potrzebę stworzenia cze- stości w rodzaju nowej Austrii

W ten sposób nowe państwo- liczy około 7 milionów Cze- chów oraz 8 milionów innych mniejszości. Jest to prawdziwa mozaika, iak mówiono dawniej o imperium Habsburgów.

Razem wzięte te mniejszości, które stworzyły niedawno wspólny front, przewyższają ogólną liczbę Czechów. W tych warun- kach należałoby radzić Beneszo- wi, aby przyjął całkowicie i nie- zwłocznie słynne punkty karls- badzkie.

Prezydent Benesz nie uczynił tego, ponieważ on sam, podob- nie jak i dawna Austria, której jest największym spadkobiercą, zawsze się spóźnia.

W obecnej chwili po przemo- wieniu Hitlera sprawa przemo- wia się na płaszczyźnie konkretną prawa samostanowienia.

Obecnie są możliwe tylko dwa rozwiązania: pierwsze z nich po- lega na udzieleniu Sudetom pra- wa dysponowania swym włas- nym losem, drugie na odmowie

niem tego prawa.

Dając Sudetom możliwość od- dzielenia się od Pragi, wybrano by drogę słuszną i a przede- wszystkim pokoju.

Inne rozwiązanie pociągnęło- by zamieszanie.

Runciman powinien przeko- nać prez. Benesza, iż w dobrze pojętym interesie należy zgodzić się na oddzielenie części teryto- rium, które stało się całkowicie obce życiu własnego organiz- mu.

„Gwiazda Londynu” zmarła w nędzy

Była ona żoną lorda Newcastle, posiadaczka tajemniczego klejnotu

Przed kilkoma dniami zmarła w Bostonie w wieku 69 lat May Yohe, skromna urzędniczka pracująca w pewnej instytucji dobroczynnej.

Pracowała ona w tej instytucji dopiero od maja b. r. Otrzymała pracę oświadczając z radością swym znajomym:

— Wreszcie będę pracowała! Jestem teraz szczęśliwsza, niż w tych czasach gdy byłam sławna.

I rzeczywiście kobieta ta, która zmarła prawie w nędzy, w roku 1890 była „gwiazdą” Londynu. Nie było domu, którego drzwi nie otworzyłaby się przed tą słynną artystką, która tylko interesował się ówczesny książę Walii, przyszły król Edward VII.

W roku 1894 wysłała ona za siebie lorda Francis’a Hope’a (obecny lord Newcastle), posiadacza tajemniczego klejnotu Hope’a, o którym krąży legenda, że przynosi nieszczęście tym mężczyznom, którzy go noszą.

Klejnot ten był przywieziony z Indii przez podróżnika Jana Baptystę Taverniera w XVII stuleciu. O istnieniu klejnotu opowiedział mu sam Wielki Młody, który zaznaczył jednocześnie, że jest to boski kamień, który jeśli zwykły śmiertelnik go dotknie rozłoży się w pył i ściegnie na siebie nieszczęście.

Mimo to Tavernier przywła-

szczył sobie ten kamień i uciekł z Indii. I od tej chwili zaczęło się niesamowite działanie klejnotu.

Po pewnym czasie Tavernier wrócił do Indii, gdzie zmarł pozarty przez wściekłe psy.

Klejnot we Francji nosiła pani Montespan i Mikołaj Fouquet i stracili oni łaski na dwor-

rze królewskim. Następną osobą, która go nosiła, była królowa Maria Antonina, która zginęła na szafocie.

W roku 1792 klejnot został skradziony z lokalu, w którym przechowywali go rewolucjonści i podzielony na trzy części.

Po kilku latach znaleziono jego największą część w Amster-

damie u pewnego szlifierza, który miał go oprawić w złoto. W dniu, w którym praca była wykonana, przywłaszczył go sobie syn szlifierza i sprzedał go niejakiemu Beaulieu za drobną sumę. Pieniądze te przejechał, a następnie popełnił samobójstwo.

W końcu klejnot ten dostał się w ręce jubлера Elisona, któ-

ry sprzedał go panu Hope — stąd jego obecna nazwa — za 18.000 funtów.

Po śmierci pana Hope przeszedł on na własność Francis’a Hope, męża May Yohe.

Trudności finansowe zmusiły pana Hope w roku 1908 do sprzedania klejnotu, i przeszedł on na własność milionera rosyjskiego, księcia Kanitewskiego. Jego kochanka, aktorka kabaretu paryskiego, została zabita na scenie przez zazdrosnego adoratora w dniu, w którym nosiła klejnot. A książę został zabity po dwóch dniach przez włóczęgów.

Klejnot wrócił na wschód i pewien jubiler grecki sprzedał go sułtanowi Abdul Hamidowi. Na następnej nocy jubiler z całą rodziną zginął podczas wycieczki w góry. Sułtan zaś stracił życie podczas rewolty urządzonej przez Młodych Turków.

Pani May Yohe nie przytrafił się wprawdzie nieszczęśliwy wypadek podczas noszenia niesamowitego klejnotu, ale powszechnie się przypuszcza, że wskutek jego działania porzuciła męża i wkrótce, po bardzo burzliwym życiu, została nędzarką.

A więc również i ta kobieta, która przed noszeniem niesamowitego klejnotu, była jedną z najpopularniejszych osób w Anglii, zmarła w wieku 69 lat w całkowitym zapomnieniu.

Marijuana -- dziwny narkotyk

działa w niezwykle sposób na organizm ludzki

Przed kilkoma miesiącami z Ameryki nadeszła wiadomość o niezwykle działaniu narkotyku marijuana na organizm ludzki. Marijuana rośnie w Meksyku i jest czymś w rodzaju konopi. Ze statystyki przeprowadzonej przez władze amerykańskie wynika, że 70 procent młodocianych przestępców rekrutuje się z ludzi, którzy stale lub tylko czasami palą marijuanę.

Obecnie władze angielskie stwierdziły z przerażeniem, że coraz więcej ludzi w Anglii pali marijuanę. W londyńskim świecie podziemnym można na przykład z łatwością nabyć papierosy z marijuaną już za dwa szylingi. Obecnie władze starają się za wszelką cenę ustalić,

kto sprowadza marijuanę do Anglii. Wszelkie poszukiwania nie dały jednak rezultatu i w końcu władze doszły do wniosku, że marijuanę rośnie w Anglii i że zbiera się ją pod koniec lata.

Jest błahością wstrzyknąć marijuanę za pomocą igły w gołoty papieros, lub poszczególne włókna rośliny wsunąć w specjalne papierosy. Po pierwszym papierosie z marijuaną palacz czuje się niezwykle szczęśliwy. Po drugim ogarnia go melancholia. Po trzecim traci po czucie czasu i przestrzeni. Po czwartym zaś u dziewięciu palaczy na dziesięciu budzi się żądza krwi i mordu. W ten sposób wyjaśnia się, dlaczego w Ameryce wielu młodych ludzi dokonuje zbrodni. Działają oni bowiem pod wpływem otumanienia marijuaną.

W międzyczasie zwrócono uwagę, że marijuanę rośnie również na Haiti, nosi tam jednak inną nazwę.

Stwierdzono, że w środkowych częściach Haiti pracuje na plantacjach tysiące murzynów, którzy nie posiadają woli i pracują jak maszyny. Ludzie ci poza tym nie pamiętają o swej przeszłości.

Tubylcy nazywają tych murzynów pozbawionych woli i pamięci „corbisami”. Okazują się, że „corbisami” są w specjalny sposób „hodowani”. Gdy plan-

tatorowi potrzeba kilku nowych niewolników, nawiązuje kontakt z miejscowym znachorem, który daje młodym murzynom specjalny napój do picia. Działanie tego napoju jest niesamowite. Zapadają oni w letarg i zostają pochowani. Z zapadnięciem nocy znachor wyjmie ich z grobu. Znachor przywraca im wprawdzie życie, ale nie są to już ludzie, a dosłownie żywe maszyny, są bowiem całkowicie pozbawieni woli i pamięci. Robią to, co im się każe i znachor bez trudu sprzedaje ich plantatorowi.

Dotychczas uważano te historie o „combisach” za wyssane z palca. Obecnie jednak, gdy poznano działanie marijuany, doszło się do wniosku, że znachor daje młodzieńcom do picia odwar z marijuany.

Słonie nie mają zrozumienia

dla współczesnych środków lokomocji

Zazwyczaj łagodny, dobroduszny i inteligentny słon nie ma wielkiego zrozumienia dla współczesnych środków lokomocji. Oto z półwyspu Malakka, leżącego między Oceanem Spokojnym a Indyjskim, nadchodzą wiadomości, że przebijające tam na wolności słonie niszczą słupy telegraficzne i telefoniczne.

Do największych przyjemno-

ści słonia należy przychodzić w nocy nad tor kolejowy i niszczyć słupy telegraficzne, oraz wyrwać z szyn. Ostatnio z tego powodu doszło w pobliżu stacji kolejowej Chikus do niezwykłego wypadku.

Pociąg towarowy o godzinie 7-ej opuścił stację Teluk Auson i gdy znajdował się w odległości 500 metrów od Chikus — nagle maszynista ujrzał słonia, który w odległości kilku dziesięciu metrów od pociągu rozbił szyny. Maszynista w porę zatrzymał pociąg i chcąc skłonić słonia do zaprzestania swych harców, puścił w ruch gwizdek lokomotywy, który zaczął przeraźliwie wyć. Skutek tego był taki, że zwierzę odwróciło się i rzuciło się na pociąg, zamierzając wszcząć z nim walkę o drogę.

Maszynista natychmiast zorientował się w sytuacji, cofnął pociąg i najechał na słonia. Skutek zderzenia był fatalny dla słonia: zwałił się na ziemię z rozbitą czaszką i zmiażdżony mi kłami.

W pociągu znajdował się przypadkowo myśliwy, który celnym strzałem położył kres życiu zwierzęcia, aby zaoszczędzić mu cierpień.

Króliki -- plaga w Australii

Walka prowadzona jest z niesłychaną zaciekłością

Jedną z największych plag Australii są króliki, których jest tam takie mnóstwo, że na jednego człowieka przypada około tysiąc tych szkodników. Toteż walka z tą plagą trwa w całej pełni. Aby walkę tę można było prowadzić systematycznie i celowo, rząd otworzył w Sydney specjalne laboratorium, w którym uczeni starają się za pomocą najnowszych środków nauki i techniki wynaleźć sposób, który by pozwolił wytępić króliki.

Króliki nie są tylko plagą Australii. Przed 60 laty pewien Francuz sprowadził kilka królików do Kalifornii. Króliki rozmnożyły się z taką szybkością, że wkrótce stały się istną plagą dla kraju. 25 lat prowadzono z nimi walkę, aż w końcu udało się je spędzić na pustynię Mesquite, gdzie już ich się nie prześladuje.

W Australii, w roku 1875 pewien farmer z Nowej Południowej Walii sprowadził z Europy trzy króliki. Warunki klimatyczne były tutaj dla nich tak przychylne, że rozmnożyły się z nieprawdopodobną szybkością. Na podstawie naukowych badań stwierdzono, że jedna para królików po pięciu latach ma 4 miliony potomków. Toteż już

w roku 1878 w Nowej Południowej Walii było 12 milionów królików. Zarłoczone te zwierzęta ogalały pola i głód tak dotkliwie dawał się we znaki owcom, że farmerzy byli zmuszeni zmniejszyć stada owiec. Organizowano wielkie łowy na króliki, które nie dały jednak żadnego wyniku. Do roku 1900 króliki rozpowszechniły się po całej Australii i obecnie są plagą dla całego kraju. Rzeczoznawcy obliczają, że obecnie w kraju jest około 100 milionów królików.

Z początku starano pozbyć się ich w ten sposób, że pewne tereny o powierzchni tysiąca kilometrów ogradzano gęstymi zaskakami z drutu kolczastego, które były zakopane w ziemi na głębokości 20 centymetrów. Oparkaniony teren dokładnie oczyszczano z królików. I również ten kosztowny środek nie dał żadnego wyniku, ponieważ wygłodzone króliki, wykopały podziemne przejścia pod zasiekami i przedostawały się na oparkanione tereny.

Składajcie ofiary na FUNDUSZ OBRONY MORSKIEJ

Krwawa zemsta słonia

na swym prześladowcy

Słonie mają bardzo dobrą pamięć. O tym mógł ostatnio się przekonać były poganiacz słoni z Benares (Indie), który przeżył w związku z tym bardzo niemiłą przygodę. Na ulicy natknął się na słonia, którego przed 5 laty tak źle traktował, że odebrało mu pieczęć nad tym zwierzęciem, ponieważ obawiano się wybuchu gniewu słonia.

Jak tylko słon ujrzał na ulicy swego prześladowcę rzucił się na niego. Poganiacz wziął nogi

za pas i skrył się w pobliskiej świątyni. Na szczęście drzwi świątyni były za wąskie, aby mógł się przez nie przedostać słon. Mimo to rozjuszony zwierzę nie odstępowało od świątyni, kręcąc się przed wejściem.

Dopiero czwartego dnia, gdy głód dawał się już dotkliwie we znaki słoniowi, zdołał go odciągnąć od świątyni i dopiero wówczas drżący ze strachu poganiacz mógł opuścić swoją kryjówkę.

Osobniki bardzo wysocy

wczesnie umierają

Amerykańskie gazety ogłosiły ostatnio wyniki badań przeprowadzonych przez statystyków towarzystwa ubezpieczeniowego z których wynika, że ludzie bardzo wysocy wczesnie umierają. Ludzie, którzy mają ponad 220 mte. wysokości żyją przeciętnie około 45 lat.

Dotyczy to oczywiście wyłącznie do wyjątków, czytelnicy nie mogą zbyt wiele przeczą tym smutnym stwierdzeniom. Jednakże statystycy mają ten brzydki zwyczaj, że obliczają dane dotyczące również innych kategorii ludzi. Oto na przykład amerykańscy statystycy obliczyli, że ludzie o ciemnych oczach żyją krócej niż o jasnych. Z tym jednak poglądem nie zgodził się pewien uczone niemiecki lekarz, który oświadczył, że spośród jego 548 pacjentów 338 było jasno oczkami, a tylko 180 ciemnymi. Po nadto ustalił, że obie te kategorie ludzi żyją jednakowo długo. Na dowód swych twierdzeń podaje, że spośród 5 jego pacjentów, którzy mieli ponad 80 lat, trzech było ciemnookich.

Pewien francuski lekarz, w przeprowadzonej przez siebie statystyce porównał wpływ tury na potrzebę snu i doszedł do wniosku, że im człowiek jest gładszy tym większą odczuwa potrzebę snu. Dopiero gdy waga człowieka dochodzi do 2 cetna rólwa, potrzeba snu dalej nie wzrasta. Na podstawie tego spostrzeżenia lekarz przepisuje ludzom nerwowym odpowiednią dawkę snu i twierdzi, że dochodzi w leczeniu do znanych wyników.

Pewien węgierski lekarz twierdzi natomiast, że ciśnienie krwi jest zależne od zawodu w jakim pracuje dany człowiek. U uczonych, artystów i ludzi pracujących wyjątkowo umysłowo ciśnienie jest wyższe niż na przykład u robotników i rzemieślników.

Pewien zaś angielski lekarz ustalił, że ludzie szczęśliwie zakochani mają skłonność do ty-

Z. LIRSKI

GDZIE MOJ MAŁ?

TRAGICZNE DZIEJE TROJGA LUDZI, RZUCONYCH NA FALE LOSU

Było to wiosną 1914 roku. Pewnego dnia Wanda Biernacka obudziwszy się z rana stwierdziła z przerażeniem, że jej mąż, Józef, nie ma w domu. Wszczęła energiczne poszukiwania, które nie dały żadnego wyniku. Józef znikł jak kamień w wodzie.

W tym czasie Wanda spotkała swego dawnego adoratora, Jana Siwka, który od czasu jej zamałpójścia unikał jej, chcąc w ten sposób o niej zapomnieć. Ale obecnie gdy ją spotkał, w sercu jego odżyła z dawną siłą miłość do Wandy i często ją odwiedzał.

Gdy w prasie ukazała się wiadomość, że w lesie wawerskim znaleziono zwłoki nieznanego mężczyzny, Wanda udała się do prokuratorium i stwierdziła, że to zwłoki jej męża. W drodze powrotnej z prokuratorium zrodziło się w jej umyśle podejrzenie, że zabójcą Józefa jest Jan. To też gdy podczas przesłuchania zapytano ją, czy ktoś nie odgrażał się jej mężowi i czy nie był o nią zazdrosny została tym pytaniem wytrącona z równowagi. To wydało się podejrzanym sędziemu śledczemu, który przyparłszy ją do muru zmusił do podania nazwiska i dresu Jana.

Po przesłuchaniu Wandy sędzia wezwał do siebie ojca Józefa.

Sędzia śledczy zadawał mu różne pytania, dotyczące jego syna. Stary Biernacki odpowiadał na nie z zakłopotaniem, wielu z nich nie rozumiejąc, ponieważ sędzia mówił do niego po rosyjsku, w języku, który był dla niego prawie że całkiem obcy.

Rozumiał tylko tyle, że sprawa dotyczy jego syna. Tak, jego syn był dobrym dzieckiem, człowiekiem o złotym sercu. Nie rozumie, co mogło się z nim stać, kto mógł go zgładzić w tak straszliwy sposób.

— Czy zna pan niejakiego Jana Siwka? — zapytał nagle sędzia śledczy.

— Jana Siwka? Tak... — spojrzał ze zdumieniem na sędziego Biernacki.

— Czy ten Jan Siwek nie zalecał się do pańskiej obecnej synowej? Czy nie pan nie wie o tej sprawie?

Biernacki wygodniej usiadł na krześle i odparł, że słyszał coś o tym, że Jan Siwek, dawny kolega jego syna, zalecał się niegdyś do Wandy. Nic z tego jednak nie wyszło, ponieważ Wanda dała mu odkosza i wyszła za mąż za jego syna, Józefa...

Wszystko to powiedział Biernacki w ten sposób, że sędzia z trudem go zrozumiał.

Natomiast Biernacki nie mógł pojąć dlaczego sędzia śledczy pyta go o Jana Siwka. Co mógł mieć wspólnego z tą całą sprawą Jan?

Co jest w tym tak zdroźnego, że zalecał się niegdyś do Wandy?

To też stary Biernacki niepomiernie się dziwił, gdy nagle usłyszał nazwisko dawnego kolegi syna.

— Czy dobrze pan zna tego Jana Siwka? — zapytał w dalszym ciągu sędzia.

— Owszem, znam go nawet bardzo dobrze. Przed ślubem Józefa często odwiedzał mego syna. Obaj chodzili razem do teatrów, udawali się wspólnie na wieczorki, słowem zawsze byli razem. Ale po ślubie Józefa Siwek nie pokazywał się u niego i chyba zupełnie zerwali ze sobą.

— Dlaczego zerwali ze sobą? — zapytał sędzia śledczy z widocznym zadowoleniem.

— Nie wiem. Nigdy o to nie pytałem syna... Nie takie sprawy leżą mi w głowie... Słyszałem tylko, że Józef kochał się w Wandzie, w mojej obecnej synowej, i chciał się z nią żenić... Nie wie pan, młodzi ludzie... Za mojej młodości na takie rzeczy nie zwracano się uwagi...

— A więc pokłócili się z tego powodu?

— Nie wiem, czy pokłócili się, wiem tylko tyle, że się już nie spotykali... Ale teraz po tym nieszczęściu Jan Siwek prawie codziennie odwiedza Wandę i pomaga nam w wielu sprawach... On na przykład udał się z moją żoną i synową do prokuratorium... Muszę zaznaczyć, że jest niezwykle dobry dla mojej synowej i spełnia każde jej życzenie...

— A więc tak, codziennie ją odwiedza? — rozbiłszy oczy sędziego śledczego. — Stąd wynika, że ją kocha?..

— Rozumie się, że ją lubi... Dlaczego zresztą miałby jej nie lubić?.. Dlaczego pyta pan tak szczegółowo o niego?..

— Mam ku temu powody...

Sędzia śledczy zadał Biernackiemu jeszcze kilka pytań, w końcu oświadczył:

— Niech pan stąd jeszcze nie odchodzi... Jest bardzo możliwe, że będzie mi pan potrzebny... A teraz niech pan powie swojej żonie, aby weszła do mnie...

Po chwili do gabinetu sędziego śledczego wprowadzono Jana Siwka...

Matka Józefa wiedziała już o wiele więcej o miłości Jana Siwka do Wandy. Potrafiła nawet opowiedzieć o podsłuchanej rozmowie, jaką prowadził przed ślubem Józef z Janem Siwką.

— Proszę, niech pani opowie o tej rozmowie, którą pani przypadkiem podsłuchała, bardzo mnie to ciekawi — z niezwykle zadowoleniem rzekł sędzia śledczy.

Matka Józefa nie dała się długo prosić i zaczęła swoją opowieść:

— Było to o zmierzchu. Stałam przy kuchni i przygotowywałam dla męża kolację. Gotowałam krupnik, musi pan bowiem wiedzieć, że stary bardzo lubi krupnik.

Sędzia uśmiechnął się, ale nie przerywał jej, wiedząc, że stare kobiety lubią opowiadać o wszystkim szczegółowo.

— Stałam więc w kuchni — ciągnęła dalej Biernacka — i gotowałam krupnik, w pokoju zaś znajdowali się Józef i jego kolega Jan Siwek. Nagle usłyszałam głos Jana.

„Przecież od pierwszej chwili wiedziałeś, że ja kocham — oświadczył Jan. — Jak to robi się taki kawał własnemu koledze?”

Na to odparł Józef:

„Ale przecież i ja ją kocham, a co najważniejsza ona mnie kocha, a nie ciebie... Dlaczego więc mam ustąpić... Możesz być pewny, że gdybym wiedział, że ona ciebie kocha, nie stawałbym ci na drodze, ponieważ chciałbym aby ona była szczęśliwa... Ale w obecnym stanie rzeczy śmieszne jest twoje żądanie, abym ustąpił...”

— Wówczas Jan oświadczył, że nigdy nie zapomni Józefowi krzywdy, jaką mu wyrządza i odszedł zły, zatrzaskając za sobą drzwi.

Sędzia śledczy pozwolił jej wypowiedzieć się do końca i stara Biernacka jeszcze długo opowiadała o tej rozmowie, opisując dokładnie mało znaczące szczegóły. A gdy w końcu skończyła swoją opowieść i ciężko westchnęła, jak gdyby tym bardzo się zmęczyła, sędzia zapytał ją:

— Czy nie przypuszcza pani czasem, że ten młodzieniec jest zabójcą pani syna?..

To pytanie wypowiedziane spokojnym tonem, jak gdyby od niechcenia, wywarło oszałamiające wrażenie na Biernackiej. Podniosła się aż z krzesła i szeroko rozwarła oczy.

Dziwiły ją jednocześnie dwie rzeczy: dlaczego dotychczas sama nie wpadła na tę myśl, która tak łatwo nasuwała się, a zarazem nie mogła sobie wyobrazić, aby Jan Siwek był zdolny do popełnienia zbrodni...

Tak, prawda, że jedynym człowiekiem, który miał żal do Józefa był Jan. Ale czy zdobyłby się na to, ażeby zabić swego dobrego kolegę? Czy to możliwe?

— Nie... nie wlerzę... w to... — wykrztusiła w końcu Biernacka.

— Czy zna pani jeszcze kogoś, kto miał żal do pani syna?

— Nie.

— Stąd jasno wynika, że tylko ten Jan Siwek miał do niego żal...

— Tak... ale... — staruszka wciąż jeszcze miała szeroko rozwarłe oczy, a jej ręce lekko drżały.

— Na razie przesłuchanie skończone, ale proszę jeszcze nie odchodzić... Być może, że będę zmuszony przesłuchać panią jeszcze po raz drugi... — podniósł się sędzia śledczy i odprowadził Biernacką do drzwi.

Po wyjściu matki Józefa sędzia zapytał przechodzącego agenta, czy sprowadzono już Siwka.

— W tej chwili właśnie go sprowadzono, panie sędzio — odparł agent. — Za chwilę wprowadzę go do pana... Drzy na całym ciebie... Widocznie jegomość ten ma coś na sumieniu...

— No, proszę go wprowadzić. Jest już późno, a jeszcze dziś muszę skończyć z tą sprawą.

Po chwili do gabinetu sędziego śledczego wprowadzono Jana Siwka...

Był on straszliwie blady, a w jego oczach malował się niepokój zmieszany ze zdziwieniem.

Nie mógł zrozumieć, co się nagle stało? Czy ktoś chciał się na nim zemścić i złożył gołosłowne oskarżenie na niego, czy był to tylko zwykły kawał policji?

Czekał na Wandę przed gmachem Urzędu Śledczego na Daniłowiczowskiej. Cekał na nią cierpliwie do późnego wieczora, w końcu gdy głód zaczął dawać mu się we znaki, opuścił „posterunek” i poszedł do domu na kolację.

Gdy przestąpił próg mieszkania, stwierdził ze zdumieniem, że znajduje się dwóch agentów, którzy czekali na niego.

— Co się stało? — zapytał ich.

Nie chcieli mu udzielić żadnych wyjaśnień. Kazali tylko udać się za nimi.

Jan nie dał jednak za wygraną i zasypywał ich pytaniami. Również i jego żonaty brat, u którego mieszkał, zapytał co się stało, dlaczego zabiera jego brata. Ale agenci nie byli skory do rozmowy. Krzyknęli na Jana, aby nie zadawał zbędnych pytań i aby udał się za nimi.

(Dalszy ciąg jutro).

Prozек od **BOLU GŁOWY**
DLA DOROSŁYCH ZE ZN. FABR.
KOWALSKINA
stonie się również
PRZY PRZEZIEBIENIU
GRYPE: KATARZE

CZYTAJCIE

ŻYCIE KOBIECE

WYTWÓRNIĄ PRAWDZIWYCH KRYSZTAŁÓW OŁOWIANYCH „OLIMPIA“

Szlifiernia szkła i wytwórnia luster

Łustaw Baran

Sąd. zaprz. rzeczoznawca

Kraków, Karmelicka 10, tel. 211-15

Polecia: Artystyczne prawdziwe kryształ ołowiane, lustra i szyby.

Detaliczna sprzedaż, po cenach fabrycznych.

Z TEATRU im. J. SŁOWACKIEGO

Czwartek: „Jan“

Piątek: „Jan“

Z Teatru Miejskiego. Dziś i w piątek wesoła komedia polityczno-satyryczna „Jan“ Bus-Feke-tego w premierowej obsadzie. W próbach pod kier. reż. Karbowskiego komedia R. Niewiarowicza „Gdzie diabeł nie może...“, której premiera odbędzie się w sobotę.

REPERTUAR KIN:

ADRIA: „Dunia, córka pocztmistrza“

APOLLO: „Wakacje“

ATLANTIC: „Kurier carski“ i „Niewinnie się zaczęło“

DOM ŻOŁNIERZA: „Lekarz pięknych kobiet“

L. O. P. P.: „Historia jednej nocy“

PROMIEN: „Znachor“

STELLA: „Łódź śmierci“

SZUKA: „Lokaj Jaśnie pani“

SWIT: „Zoro“

UCIECHA: „Druga młodość“

WANDA: „Złotowłosa“

FOTOPLASTIKON: Szczepańska 5:

„Sumatra“ (egzotyczna wyspa).

RADIO — KRAKÓW

Czwartek, 15 września 1938

8 Muzyka, 11.57 Transmisja sygnału czasu, hejnał z wieży Mariackiej, 14 Muzyka, 15.10 Lokalne wiadomości gospodarcze, 15.30 Odczyt: „Obieg azotu w przyrodzie“, 17 Halina Wielowiejska: „Zaburzenia umysłowe w Krakowie“, 17.10 Koncert Muzyki polskiej. Wykonawcy: Franciszek Bieniek (śpiew) i Tadeusz Pileski (harmonia i akomp.), 17.55 Wiadomości bieżące, 19.10 Recital wokalno-fortepianowy Waleriana Deca. Przy fortepianie Mieczysława Czyżkiewicza, 21 „Co to jest przedmiot estetyczny“, 22 Lokalne wiadomości sportowe, 22.05 Muzyka.

(Reszta programu ogólnopolskiego wewnątrz numeru)

Zbrojne powstanie w Sudetach

Wczoraj rano doszło do poważnych zająć między tłumem Niemców sudeckich a żandarmerią czeską. W czasie zająć żandarmeria dała salwę do tłumu Niemców, którzy napadli na budynek żandarmerii, rabując 2 dwa karabiny maszynowe, granaty ręczne i 40 skrzyń z amunicją, przy czym zabitych zostało 30 Niemców i 15 żandarmów a wiele osób zostało śmiertelnie rannych.

Z niektórych nadgranicznych wsi sudecko-niemieckich prawie cała ludność przekroczyła granicę Rzeszy, pozostawiając tylko kilka starych kobiet, które pilnują żywego inwentarza.

Z powodu robót tramwajowych zamknięto do odwołania dla ruchu kołowego odcinek ul. Długosza w Podgórzu od ul. Kalwaryjskiej do ul. Krasickiego.

Zjazd kolejowców w Krakowie. W dniach 18 do 20 września b. r. odbędzie się w Krakowie wielki zjazd Zjednoczenia Kolejowców Polskich, na który delegacja zarządu gł. Z. K. P. zaprosiła onegdaj P. Wojewodę Krakowskiego dra Tymińskiego.

Szybkie ujęcie sprawcy zuchwałego włamania do Chrześcijańskiej Centrali Odzieżowej

We wczorajszym numerze podaliśmy wiadomość o zuchwałym włamaniu, popełnionym w centrum miasta. Mianowicie, w nocy na 11 bm. nieznany sprawca włamał się do lokalu Chrześcijańskiej Centrali Odzieżowej przy ul. Floriańskiej 53, przez wybićcie ze strychu otworu w suficie na II piętrze, a następnie skradł garderobę męską, dziecienną i materiały na ubrania, wartości kilka tysięcy zł.

Zawiadomiona o kradzieży policja wszczęła energiczne dochodzenia, zakończone szybkim uję-

ciem zuchwałego opryszka. Sprawcą włamania był zawodowy złodziej Jan Nieć, wielokrotnie karany i nie mający stałego mie-

sca zamieszkania.

Nieciowi odebrano cały łup, po czym odstawiono go do aresztu.

I ZNOWU PADŁA WYGRANA ZŁ. 20.000

na los Nr. 41015, zakupiony w szczęśliwej kolekturze

„D A R“ KRAKÓW, ŚW. ANNY 2

W dotychczasowym ciągnięciu kl. IV-ej padła na nasze losy oprócz dużej wygranej **ZŁ. 50.000** jeszcze mnóstwo mniejszych wygranych

Tragiczne skutki wielkanocnej zabawy we wsi Zabawa

W drugim dniu tegorocznych świąt wielkanocnych w domu Magdaleny Januszowej, mieszkanki wsi Zabawa koło Wieliczki, odbywała się wesoła zabawa świąteczna. Pijaństwo odchodziło „w kratkę“, to jest: pito na za zmianę wódkę i piwo, więc nic dziwnego, że w pewnej chwili powstała awantura między gośćmi, zamieniona następnie w bójkę z użyciem łopat i nożów. Bójka skończyła się tragicznie. Gdy bowiem niejaki Jan Gaczoł stanął w obronie swego brata Józefa, wówczas przeciwnik Józefa Zawisła uderzył go nożem w okolicę kości ciemieniowej i w przegub lewej ręki, zadając mu rany cięte. Rany te, według późniejszego orzeczenia lekarskiego stały się ogniskiem zakażenia zarazkami tężca, który spowodował zgon Jana Gaczoła w dn. 28 kwietnia br.

Sprawa tej bójki znalazła się onegdaj na wokandzie krakowskiego sądu okręg. Na ławie oskarżonych zasiadli: Józef Zawisła, robotnik, oskarżony o umyślną zabójstwo oraz Józef Gaczoł i Edward Zawisła, którym akt oskarżenia zarzuca udział w śmiertelnym pobiciu człowieka.

W toku przewodu sądowego okazało się, że istnieją dwa sprzeczne orzeczenia lekarskie w sprawie przyczyny śmierci śp. Jana Gaczoła. Pierwsze bowiem orze-

czenie ustala ognisko tężca w ranie denata na pięcie lewej nogi, drugie natomiast stwierdza, że przyczyną tężca były rany na głowie, zadane Gaczołowi podczas bójki. Wobec tego rozprawę przerwano do soboty, w celu zasięgnięcia opinii biegłych lekarzy. Oskarżonych bronią: adw. dr Skiba i dr Jan Woźnia kowski.

Wystawa dzieł Teodora Aksentowicza

Dla uczczenia pamięci zmarłego niedawno znakomitego artysty i pierwszego rektora Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, ś. p. Teodora Aksentowicza, odbędzie się w Domu Plastyków przy ul. Łobzowskiej 3 na I piętrze, w sobotę, dnia 17 września br. uroczyste otwar-

cie wystawy kilkudziesięciu prac zmarłego artysty. Komitet honorowy tej wystawy, zorganizowanej przez krakowski Związek Artystów Plastyków, tworzą: prez. m. dr Kaplicki, b. prezes Pol. Akademii Um. prof. dr Kołstanecki, prof. K. Laszczka i b. rektor ks. prof. K. Michalski.

„Fabrykował“ oszustwa zamiast makaronu

Wczoraj przed krakowskim sądem okręg. karnym rozpoczął się rozpisany na trzy dni, sensacyjny proces o oszustwa przeciw niejakiemu Włodzimierzowi Sztajerowi, b. właścicielowi fabryki makaronu „Bologna“ na Grzegórkach. Warto zaznaczyć, że rozprawa ta była w bież. r.

już trzykrotnie odraczana z różnych powodów, przy czym ostatnio w czerwcu, prokurator postawił wniosek o tymczasowe aresztowanie oskarżonego.

Akt oskarżenia zarzuca Sztajerowi dokonanie szeregu przestępstw. M. in. osk. Sztajer na jesieni 1934 r. pobrał 1.000 zł. od Kunegundy Oleszko z Bronowic, obiecując jej posadę dozorczyni we fabryce makaronu. W r. 1935 przywłaszczył sobie kację robotniczą 2.000 zł., powierzoną mu przez A. Dygasa. W r. 1936 pobrał od J. Kaimowej 8.000 zł., a od M. Błażejowskiej 17.000 zł.

Prowadzący rozprawę sędzia dr Bobilewicz przesłuchiwał w dniu

Kary za złe chodzenie

Jak wiadomo, ostatnio została zastrzona kontrola ruchu ulicznego w Krakowie. W związku z tym policja ukarała doraźnie 111 osób za nieprzestrzeganie przepisów drogowych, oraz sporządziła ponad 100 doniesień karno-administracyjnych.

Zakład pogrzebowy „WIECZNOŚĆ“
Karola Wagi, emeryt. Asesora Krak. Starostwa Grodzkiego, Kraków, Mikołajska 5, tel. 140-47. — Ceny najniższe.
Przewóz zwłok autokarawaniem.
Uwaga na adres!

Kolarz złamał sobie obojczyk

Na torze kolarskim na Blo- niach uległ nieszczęśliwemu wypadkowi rowerzysta Ferdynand Wcisło z Opatkowic, który skutkiem upadku z roweru złamał sobie obojczyk. Nieszczęśliwego kolarza przewieziono do szpitala.

Nocna „wizyta“ włamywaczy w hurtowni tytoniowej

Do lokalu hurtowni tytoniowej przy ul. Starowińskiej 17 włamywacze w nocy weszli, aby ukraść tytoniowe wyroby. Włamywacze skradli kil- ku tysięcy zł., oraz dwa rewolwery. Sprawców poszukuje policja.

Kto będzie wybrany wiceprezydentem miasta

W swoim czasie informowa- liśmy, że po wakacjach odbędzie się posiedzenie Rady miejskiej w celu dokonania wyboru drugiego wiceprezydenta na stanowisko opróżnione przez ustąpienie p. Radzyńskiego. Ponieważ mija już połowa września i wakacje skończyły się, przeto w niedalekiej przyszłości ma być zwołane w tej sprawie posiedze- nie Rady m. Największe szanse ma dotychczas ławnik p. inż. Dudek, pełniący obecnie w zastępstwie obowiązki wiceprezydenta.

Stacja opieki nad matką i dzieckiem

czynna jest przy ul. Żuławskiego 9 w poniedziałki i czwartki od 12 — 13, weśrody od 17 — 19, w soboty od 15 — 17. Druga poradnia w Podgórzu przy ul. Żółkiewskiego 15 czynna jest we wtorki i piątki od godziny 15—17.

Polska YMCA przyjmuje codziennie wpisy na kursy językowe, gimnastykę i pływanię, dla pań, panów i chłopców.

DUCO lakiery do aut i rowerów oraz wszelkie inne materiały lakiernicze - malarsko - lakiernicze.

»FARBOBLASK«

Kraków, ul. Kalwaryjska 29
Tel. 149-79.

Turniej szachowy. Krak. Klub Szachistów organizuje zawody dla niestowarzyszonych. Zgłoszenia przyjmuje i udziela informacji sekretariat klubu codziennie wieczorem we własnym lokalu przy ul. Felicjanek 6 II. p. do dnia 22 bm.

Żołnierze b. Armii Błękitnej organizują się

Zarząd Krakowskiej Chorągwi Związku Hallerczyków przyjmuje zgłoszenia członków w lokalu ul. św. Marka 5 II p. codziennie od godz. 18 — 21, w niedzielę i święta od godz. 10 — 12. Członkami Zw. Hallerczyków mogą być żołnierze, którzy służyli w nast. formacjach: II Brygada Karpacza, II Korpus W. P. na Ukrainie, Armia Polska we Francji, Oddziały z Ameryki, Armia Polska we Włoszech, V Dywizja Syberyjska, Oddział na Murmaniu, IV Dywizja gen. Żeligowskiego oraz Armia Ochotnicza z r. 1920.

wczorajszym oskarżonego Sztajera, oraz kilku świadków, którzy obciążają oskarżonego. Dnia nastąpi przesłuchiwanie dalszych świadków. Oskarżonego Sztajera broni adw. dr Schoenwetter.

Apel do lekarzy krakowskich
Pogotowie Ratunkowe prosi wszystkich lekarzy krakowskich o zgłoszenie zmian adresów i specjalności do mającego się ukazać kalendarza Pogotowia na rok 1939.

Skazanie kolarza krak. „Makkabi“ za fałszerstwo weksla

Niejaki Leon Kluger, handlarz rowerami oraz zawodnik kolarski K. S. „Makkabi“ w Krakowie kupił w ub. r. od M. Sterna buci- ki za 18 zł., przy czym dał 2 zł. oraz weksel na 16 zł. z podpisem swego 76-let. wuja Dorfa. Później okazało się, że podpis Dorfa jest sfałszowany przez Klugera, więc wczoraj Kluger stanął przed sądem. W toku rozprawy osk. Kluger zeznał, że weksel dostał od wuja za pożyczkę 15 zł., ale nie umiał wytłumaczyć, dla czego weksel opiewał na 16 zł. i na pytania sędziego dra Wasilewskiego dawał wykrętne odpowiedzi. Dorf zeznał, że nie umie pisać, ale „popisał“ weksel, bo rękę jego prowadził Kluger. Sąd skazał Klugera na 7 miesięcy więzienia.